

(4) ซูเราะฮ์ อัน-นิซาอฺ

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ คือ ถูกประทานลงมาหลังจากที่ท่านนะบีได้อพยพ ไปมะดีนะฮ์แล้ว มี 176 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. มนุษยชาติทั้งหลาย จงยำเกรงพระเจ้าของ พวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง¹ และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา² และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่ง บรรดาชาย และบรรดาหญิงอันมากมาย และ จงยำเกรงอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าต่างขอกัน ด้วย พระองค์³ และพึงรักษาเครือญาติ⁴ แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْهُ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي الَّذِي سَأَلَكُمْ لُونِ يَوْمِ الْآخِرَاتِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

2. และจงให้แก่บรรดาเด็กกำพร้า ซึ่งทรัพย์สิน สมบัติของพวกเขา⁵ และจงอย่าเปลี่ยนเอาของเลว

وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَمْوَالَ بِالطَّغْيِ

¹ คือท่านนะบีอาดัม ซึ่งเป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกบังเกิดขึ้นจากดิน

² ได้ทรงให้พระนางเฮวาอยู่คู่ครองของท่านนะบีอาดัมเกิดจากท่านนะบีอาดัมเอง

³ ต่างขอความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยอ้างพระองค์เป็นสักขีพยานในความจำเป็นของเขา

⁴ ให้เอาใจใส่และระมัดระวังในสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ อันพึงมีต่อเครือญาติ มิเช่นนั้นแล้วจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติขาดตอนลง

⁵ เมื่อเห็นว่าพวกเขาบรรลุนิติภาวะสามารถรู้จักใช้เงินและรักษาเงินไว้ได้

ด้วยของดี¹ และจงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเขา
ร่วมกับทรัพย์สินของพวกเขา² แท้จริงมันเป็นบาป
อันยิ่งใหญ่

3. และหากพวกเขาเกรงว่าจะไม่สามารถให้
ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้³ ก็จง
แต่งงานกับผู้ดีแก่พวกเขา⁴ ในหมู่สตรีสองคน
หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเขาเกรงว่า
พวกเขาจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่
หญิงเดียว หรือไม่กี่หญิงที่มือขวาของพวกเขา
ครอบครองอยู่⁵ นั่นเป็นสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่าในการ
ที่พวกเขาจะไม่ลำเอียง

4. และจงให้แก่บรรดาหญิงซึ่งมะฮัรของนาง⁶
ด้วยความเต็มใจ แต่ถ้านางเห็นชอบที่จะให้สิ่ง
หนึ่งแก่พวกเขาจากมะฮัรนั้นแล้ว ก็จงบริโภค
สิ่งนั้นด้วยความเอร็ดอร่อยและโอชา

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ﴿٤﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِهُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا مَنَىٰ وَرَبِّعَ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ
أَلَّا تَعْوِلُوا ﴿٥﴾

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ مِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ
شَيْءٍ مِنْهُ فَنَسَا فَاكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ﴿٦﴾

¹ จงอย่าเอาทรัพย์สินที่ดีของเด็กกำพร้ามาเป็นกรรมสิทธิ์ของตนอันถือเป็นของเลวสำหรับพวกเขา เพราะ
เป็นสิ่งต้องห้าม แล้วให้ทรัพย์สินที่เลวของพวกเขาแก่เด็กกำพร้าแทน อันถือเป็นการดีสำหรับพวกเขา
เพราะเป็นชะลาแก่พวกเขา กล่าวคือ ทรัพย์สินของคนอื่นนั้นแม้ว่าจะดีสักปานใดก็ตาม ถือว่าเป็นสิ่งเลว
สำหรับเรา ถ้าเราได้มาในทางที่ชอบ เพราะจะทำให้เราได้รับการลงโทษ ในทางตรงข้าม ทรัพย์สินของเรา
นั้น แม้ว่าจะเลวสักปานใดก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นสิ่งดีแก่เรา เพราะเป็นที่ชาลาแก่เรา และไม่ให้เรา
ได้รับโทษ

² อย่าเอาทรัพย์สินของเด็กกำพร้ามาปนกับทรัพย์สินของพวกเขา แล้วถือโอกาสกินทรัพย์สินของพวกเขาไปด้วย

³ ถ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมแก่ภรรยาที่เป็นกำพร้าได้ เป็นต้นว่าไม่สามารถจะเลี้ยงเธอให้
อยู่ดีกินดี หรือไม่กี่เอาเงินของเธอไปใช้จ่ายแล้วไซ้ ก็จงอย่าแต่งงานกับหญิงกำพร้า เพราะการไม่
ให้ความยุติธรรมแก่เธอ และการกินทรัพย์สินของเธอนั้นเป็นบาปใหญ่

⁴ ให้แต่งงานกับผู้ดีที่มิใช่เป็นกำพร้า ที่พวกเขาเห็นดีเห็นชอบจะเป็นสองคน หรือสามคน หรือสี่คนก็ได้
ถ้าสามารถที่จะเลี้ยงนางเหล่านั้นด้วยความเป็นธรรม

⁵ หมายถึงหญิงทาสของพวกเขา

⁶ มะฮัร คือทรัพย์สินจำนวนหนึ่งที่มีชายให้แก่หญิงเป็นการตอบแทนที่นางยินดีเป็นคู่ครอง

5. และจงอย่าให้แก่บรรดาผู้ที่โง่เขลา¹ ซึ่งทรัพย์สินของพวกเขา² ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นสิ่งค้ำจุนแก่พวกเขา³ และจงให้ปัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขาในทรัพย์สินนั้น⁴ และจงกล่าววาจาแก่พวกเขาอย่างดี

6. และจงทดสอบบรรดาเด็กกำพร้า⁵ จนกระทั่งพวกเขาบรรลุวัยสมรส ถ้าพวกเขาเห็นว่าในหมู่พวกเขานั้นมีไหวพริบรู้ผิดรู้ถูกแล้ว ก็จงมอบทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่พวกเขาไป และจงอย่ากินทรัพย์สินนั้นโดยฟุ่มเฟือย และรีบเร่ง⁶ ก่อนที่พวกเขาจะเติบโต และผู้ใดเป็นผู้มั่งมีก็จงงดเว้นเสีย⁷ และผู้ใดเป็นผู้ยากจนก็จงกินโดยชอบธรรม⁸ ครั้นเมื่อพวกเขาได้มอบทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่พวกเขาไปแล้ว ก็จงให้มีพยานยืนยันแก่พวกเขา และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสอบสวน

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٦﴾

وَابْتَلُوا الَّذِينَ حَقَّ إِذَا ابْلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ﴿٧﴾ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٨﴾

¹ บรรดาเด็กกำพร้าที่โง่เขลา ซึ่งไม่สามารถจะรักษาทรัพย์สินของเขาได้ แม้จะมีมากก็ตาม

² หมายถึงทรัพย์สินของเด็กกำพร้าซึ่งอยู่ในมือของพวกเขาในฐานะเป็นผู้ปกครอง และการที่อัลลอฮ์ทรงระบุว่าทรัพย์สินของพวกเขา นั้น ก็เพื่อพวกเขาซึ่งเป็นผู้ปกครองเด็ก จะได้รับมรดกวงรักษาทรัพย์สินนั้น ประหนึ่งทรัพย์สินของตนเอง

³ อัลลอฮ์ ทรงอนุญาติให้พวกเขานำเงินของเด็กกำพร้าไปทำการค้าขายได้ เพื่อนำผลกำไรมาจุนเจือความเป็นอยู่ของพวกเขา

⁴ โนผลกำไรที่เกิดขึ้นจากทรัพย์สินนั้น

⁵ ทดสอบเด็กกำพร้าอยู่เสมอว่า เขามีความเฉลียวฉลาดในการใช้เงินและรักษาเงินแล้วหรือยัง จนกระทั่งถึงวัยสมรส

⁶ ผู้ปกครองเด็กกำพร้าที่ยากจนนั้นได้รับอนุมัติให้ใช้เงินของเด็กกำพร้าได้ แต่อย่าใช้ให้ฟุ่มเฟือย และรีบเร่งใช้เงินก่อนที่พวกเขาจะโต เพราะเมื่อพวกเขาโตแล้ว จะต้องมอบเงินของเด็กกำพร้าให้แก่พวกเขาไป

⁷ ไม่ใช้เงินของเด็กกำพร้าในการครองชีพของเขา

⁸ จงใช้จ่ายเงินของเด็กกำพร้าในการครองชีพโดยชอบธรรม คือเท่าที่มีความจำเป็น

7. สำหรับบรรดาชายนั้น มีส่วนได้รับจากสิ่ง¹ ที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ และสำหรับบรรดาหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ ซึ่งสิ่งนั้นจะน้อยหรือมากก็ตาม เป็นส่วนได้รับที่ถูกกำหนดอัตราส่วนไว้

8. และเมื่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด² และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ที่ขัดสนมาร่วมอยู่ด้วยในการแบ่งมรดก ก็จงปันส่วนหนึ่งจากสิ่งนั้น³ ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และจงกล่าวแก่พวกเขาอย่างดี

9. และพึงวิตกเกิด บรรดาผู้ที่หากพวกเขาละทิ้งลูก ๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ไว้เบื้องหลังของพวกเขา ซึ่งพวกเขากลัวว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้นแก่ลูก ๆ ของพวกเขา⁴ พวกเขาจึงเกรงกลัวอัลลอฮ์อยู่เถิด และจงกล่าววาจาอย่างเที่ยงตรง

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينُ فَأَذْذِقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٨﴾

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً
ضَعِيفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

¹ จากมรดก

² หมายถึงญาติใกล้ชิดที่ไม่มีสิทธิได้รับมรดก เช่น พี่หรือน้องพ่อเดียวกันกับผู้ตาย จะไม่ได้รับมรดกจากผู้ตายในเมื่อผู้ตายมีพี่หรือน้องพ่อแม่เดียวกัน กล่าวคือ พี่น้องพ่อแม่เดียวกับผู้ตายนั้นจะกันพี่น้องพ่อเดียวกับผู้ตายมิให้ได้รับมรดกจากผู้ตายเป็นต้น เพราะพี่น้องพ่อแม่เดียวกันมีสิทธิเหนือกว่า

³ จากทรัพย์สินที่เป็นมรดก

⁴ อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ผู้ที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กกำพร้าได้วิตก และหวั่นเกรงว่า ถ้าพวกเขาตายไปบ้าง และได้ทิ้งลูกเล็ก ๆ ไว้ ซึ่งพวกเขากลัวว่าลูกเล็ก ๆ เหล่านั้นจะไม่ได้รับความปลอดภัยนั้น พวกเขาจะอย่างไรนั้นก็หมายความว่าให้พวกเขาเลี้ยงดูเด็กกำพร้าที่อยู่ในปกครองของตนให้ดีที่สุด เหมือนกับเลี้ยงดูลูก ๆ ของตนเอง เพื่อว่าคนอื่นจะได้เลี้ยงดูลูก ๆ ของตนให้ดีเยี่ยงเดียวกัน ในเมื่อตนได้ทิ้งลูกเล็ก ๆ ไว้และในการที่พวกเขาจะปฏิบัติเช่นนั้นได้นั้นก็ต้องอาศัยความยำเกรงอัลลอฮ์เป็นสิ่งสำคัญ และใช้วาจาที่ถูกต้องเที่ยงตรง

10. แท้จริงบรรดาผู้ที่กินทรัพย์สินของบรรดาเด็กกำพร้าด้วยความอธรรมนั้น แท้จริงพวกเขา กินไฟเข้าไปในท้องของพวกเขาต่างหาก และพวกเขาก็จะเข้าสู่เปลวเพลิง

11. อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งพวกเจ้าไว้ในลูก ๆ ของพวกเจ้าว่า สำหรับเพศชายนั้นจะได้รับ¹ เท่ากับส่วนได้ของเพศหญิงสองคน แต่ถ้าลูก ๆ เป็นหญิงเกินกว่าสองคน² พวกนางก็จะได้สองในสามของสิ่งที่เขา³ ได้ทิ้งไว้ และถ้าลูกเป็นหญิงคนเดียว⁴ นางก็จะได้ครึ่งหนึ่ง และสำหรับบิดาและมารดาของเขานั้น แต่ละคนในทั้งสองนั้นจะได้หนึ่งในหกจากสิ่งที่เขา⁵ ได้ทิ้งไว้ หากเขามีบุตร แต่ถ้าเขาไม่มีบุตรและมีบิดามารดาของเขาเท่านั้นที่รับมรดกของเขาแล้ว มรดกของเขาก็ได้รับหนึ่งในสาม ถ้าเขามีพี่น้องหลายคน มรดกของเขาก็ได้รับหนึ่งในหก ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่เขาได้สั่งเสียมันไว้หรือหลังจากหนี้สิน⁶ บรรดาบิดาของพวกเจ้าและ

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا
إِنَّمَا يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ
سَعِيرًا ﴿١٠﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي كَرِهَ مِثْلَ حِظِّ
الْأُنثَىٰ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ
ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ
وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ
أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ
السُّدُسُ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ زَيْنٍ
ءَابَاءُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَنزِدُونَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبَ
لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَلَّفَ اللَّهُ كَانَ
عَلَيْمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

¹ จะรับมรดกของบิดาหรือมารดาเท่ากับพี่น้องของเขาที่เป็นหญิงสองคน กล่าวคือ ลูกชายจะได้มากกว่าลูกหญิงสองเท่าทั้งนี้หลังจากจ่ายทรัพย์สินไปตามพินัยกรรมและใช้หนี้สิน และหลังจากผู้มีสิทธิรับมรดกคนอื่น ๆ ได้รับกันไปแล้ว

² ลูก ๆ เป็นหญิงทั้งนั้น และมีเกินกว่าสองคน และหมายถึงมีสองคนด้วย ทั้งนี้เนื่องจากอัตราส่วนของลูกหญิงสองคนนั้นมิได้ระบุไว้ ถ้าจะให้แต่ละคนได้รับครึ่งหนึ่งของมรดกเท่ากับที่มีลูกหญิงคนเดียวได้รับแล้ว ก็กินมรดกเสียหมดแต่เพียงสองคน ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ด้วยเหตุนี้จึงให้ลูกหญิงสองคนเข้าอยู่ในอัตราส่วนของลูกหญิงเกินกว่าสองคนด้วย

³ หมายถึงพ่อหรือแม่

⁴ มีบุตรเป็นหญิงคนเดียวไม่มีบุตรชาย

⁵ หมายถึงบุตรชายหรือบุตรหญิง

⁶ หลังจากที่ได้จ่ายไปตามพินัยกรรม และใช้หนี้สินไปแล้ว

ลูก ๆ ของพวกเจ้านั้น พวกเจ้าไม่รู้ดอกว่าฝ่ายไหนในพวกเขานั้นเป็นผู้ที่มีคุณประโยชน์แก่พวกเจ้าใกล้กว่ากัน ทั้งนี้เป็นบัญญัติที่มาจากอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

12. และสำหรับพวกเจ้านั้นจะได้รับครึ่งหนึ่งของสิ่งที่บรรดาภรรยาของพวกเจ้าได้ทิ้งไว้ หากมิปรากฏว่าพวกนางมีบุตร แต่ถ้าพวกนางมีบุตรพวกเจ้าก็จะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกนางได้ทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกนางได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน และสำหรับพวกนางนั้นจะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ทิ้งไว้ หากมิปรากฏว่าพวกเจ้ามีบุตร แต่ถ้าพวกเจ้ามีบุตรพวกนางก็จะได้รับหนึ่งในแปดจากสิ่งที่พวกเจ้าทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกเจ้าสั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สินและถ้ามีชายคนหนึ่งหรือหญิงคนหนึ่งถูกรับมรดก¹ ในฐานะเป็นผู้ที่ไม่มีบิดาและบุตร แต่เขามีพี่ชายหรือน้องชายคนหนึ่ง หรือมีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว² แต่ละคนจากสองคนนั้น³ จะได้รับหนึ่งในหก แต่ถ้าพี่น้องของเขามีมากกว่านั้น⁴

﴿ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ
 إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ
 فَلَكُمْ أَرْبَعٌ مِّمَّا تَرَكَتْنِ مِنْ بَعْدِ
 وَصِيَّتِي يَوْصِيَنَّ بِهَا أَوْ دِينَ وَلَهُنَّ
 أَرْبَعٌ مِّمَّا تَرَكَتْنِ إِن لَّمْ يَكُن لَكُمْ وَلَدٌ
 فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ
 مِمَّا تَرَكَتْنِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِي تَوْصُونَ
 بِهَا أَوْ دِينَ وَإِن كَانَتْ رَجُلٌ يُورَثُ
 كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُنَّ آخُ أَوْ أَخْتٌ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدْهُنَّ إِن كَانَ تَوَاحِلًا
 مِنْ ذَلِكَ فَهُنَّ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ
 وَصِيَّتِي يَوْصِيَنَّ بِهَا أَوْ دِينَ غَيْرَ مُضَارٍّ
 وَصِيَّتِي مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ خَلِيعٌ ﴿١٢﴾

¹ หมายถึงได้เสียชีวิตลง และทิ้งมรดกไว้ให้ทายาทรับ
² หมายถึงพี่ชายหรือน้องชาย พี่สาวหรือน้องสาว แม่เดียวกัน เพราะถ้าเป็นพ่อแม่เดียวกันแล้ว พี่ชายหรือน้องชายก็จะได้รับมรดกของเขาทั้งหมด และพี่สาวหรือน้องสาวของเขาก็จะได้รับครึ่งหนึ่ง ดังกล่าวนี้ได้รับไว้ในท้ายของซูเราะฮ์
³ หมายถึงว่า ถ้ามีพี่น้องชายคนเดียวก็จะได้หนึ่งในหก หรือมีพี่น้องหญิงคนเดียวก็จะได้หนึ่งในหก
⁴ มีตั้งแต่สองคนขึ้นไป จะเป็นพี่ชายทั้งหมดหรือหญิงทั้งหมดหรือมีทั้งชายและหญิงรวมกัน ก็จะได้รับเท่า ๆ กันในจำนวนหนึ่งในสามของมรดก

พวกเขาเป็นผู้รับร่วมกันในหนึ่งในสาม ทั้งนี้ หลังจากพินัยกรรมที่ถูกล้างเสียไว้หรือหลังจากหนี้สินโดยมิใช่สิ่งที่นำมาซึ่งผลร้ายใด ๆ¹ เป็นคำสั่งที่มาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงหนักแน่น

13. เหล่านั้นแหละคือขอบเขต² ของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของมัน โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

14. และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และละเมิดขอบเขตของพระองค์แล้วไซ้ พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้านรก โดยที่เขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล³ และเขาจะได้รับการลงโทษที่ยังความอัปยศให้ (แก่เขา)

15. และบรรดาผู้ที่กระทำความลามก⁴ จากในหมู่สตรีของพวกเขา⁵ จงให้มีพยานสี่คนของพวกเจ้ายืนยันนางเหล่านั้น⁶ ถ้าพวกเขายืนยัน

ذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٦﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧﴾

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ
فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِنْ
شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ

¹ เป็นต้นว่า ทำพินัยกรรมไว้เกินกว่าหนึ่งในสาม หรือมีการรับรองหนี้สินไว้ เพื่อหนึ่การรับมรดก จนทรัพย์สินที่ทิ้งไว้หมด หรือเกือบหมด

² หมายถึงข้อกำหนดของอัลลอฮ์

³ หมายถึงผู้ฝ่าฝืนที่เข้าอยู่ในข่ายผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴ หมายถึงมีชู้กับชายอื่น

⁵ หมายถึงบรรดาภรรยาของพวกเขา

⁶ คือยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า ได้รู้เห็นการกระทำความลามกของพวกเขา

18. การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว (ที่อัลลอฮ์จะทรงรับ) นั้น มิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วต่าง ๆ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่ายัดนี้แหละข้าพระองค์ขอสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และก็มีมิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่ตาย ในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย ขณะเหล่านี้เราได้เตรียมไว้แล้วสำหรับพวกเขาซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

19. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ไม่นอมนัดแก่พวกเจ้า การที่พวกเจ้าจะเอาบรรดาหญิงเป็นมรดกด้วยการบังคับ¹ และไม่นอมนัดเช่นเดียวกันการที่พวกเจ้าจะขัดขวางบรรดานางเพื่อพวกเจ้าจะเอาบางส่วนของสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง² นอกจากว่าพวกนางจะกระทำความลามก³ อันขัดแย้งเท่านั้น และคงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี หากพวกเจ้าเกลียดพวกนาง⁴ ก็อาจเป็นไปได้ว่า

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي تَبْتُ وَالَّذِينَ يَمُوتُونَ
وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا
النِّسَاءَ كُرْهًا وَلَا تَمْتَلُوهُنَّ لِيَذَّهَبُوا بِبَعْضِ
مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ
خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

¹ เอาบรรดาภรรยาของญาติที่ตายมาเป็นมรดกในฐานะเป็นภรรยาของตนด้วยการบังคับนาง กล่าวคือ ในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น มีการรับมรดกภรรยาของญาติที่ตายกันในกรณี ถ้าปรารถนานางก็สมรสกับนาง โดยปราศจากสินตอบแทน (มะฮัร) ใด ๆ หรือไม่ก็ให้สมรสกับชายอื่น แล้วรับสินตอบแทนเป็นของตน โดยไม่คำนึงว่านางจะพอใจหรือไม่ ครั้นเมื่ออิสลามมาจึงได้ประกาศยกเลิกไม่นอมนัด

² เช่นเดียวกับในกรณีที่พวกเจ้าไม่ชอบภรรยาของพวกเจ้าแล้วไม่ยอมหย่า ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็ไม่ปรารถนาในตัวนาง ทั้งนี้เพื่อขัดขวางทางมิให้แต่งงานกับชายอื่น เป็นการทรมาณนางเพื่อให้นางได้ตัวนางด้วย บางส่วนของมะฮัรที่พวกเจ้าให้แก่นาง ดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่กระทำกันในสมัยญาฮิลียะฮ์แล้วอิสลามก็ไม่นอมนัดให้กระทำ

³ กล่าวคือถ้าภรรยาเป็นผู้เป็นที่ยับยั้งขัดเงินกีดกันญาติปฏิบัติแก่พวกนางดังกล่าวได้

⁴ ก็ให้อดทนอยู่กับนางไปเกิดเพราะอัลลอฮ์อาจจะให้มีความดีอันมากมายอยู่ในตัวเธอก็ได้ เช่นให้บุตรที่เกิดแก่นางเป็นบุตรที่ซื่อและหุ เป็นต้น เพราะก็มากน้อยแล้วที่บุคคลไม่ชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้น มีคุณประโยชน์อันมากมาย

การที่พวกเขาเกลียดสิ่งหนึ่งขณะเดียวกันอัลลอฮ์ก็ทรงให้มีในสิ่งนั้น ซึ่งความดีอันมากมาย

20. และหากพวกเขาต้องการเปลี่ยนคู่ครองคนหนึ่งแทนที่ของคู่ครองอีกคนหนึ่ง¹ และพวกเขาได้ให้แก่างหนึ่งในหมู่นางเหล่านั้น² ซึ่งทรัพย์สินอันมากมายก็ตาม ก็จงอย่าได้เอาสิ่งใดจากทรัพย์สินนั้นคืน³ พวกเขาจะเอามันคืนด้วยการอุปโลกน์ความเท็จและการกระทำบาปอันชัดเจนกระนั้นหรือ⁴

21. และพวกเขาจะเอามันคืนได้อย่างไรทั้ง ๆ ที่บางคนของพวกเขาได้แหบกายกับอีกบางคนแล้ว⁵ และพวกเขาก็ได้เอาค้ำันสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเขาแล้วด้วย⁶

22. และจงอย่าแต่งงานกับบรรดาหญิงที่บิดาของพวกเขาได้แต่งงานมาแล้ว นอกจากที่ได้ผ่านพ้นมาเท่านั้น⁷ แท้จริงมันเป็นสิ่งลามกและน่าเกลียดยิ่ง และเป็นวิถีทางที่ชั่ว

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَنْبِذُوا زُجُوجَ مَكَاتِ زَوْجٍ
وَأَنْتُمْ أَحَدٌ لَّهُمْ قَطًّا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ
سَيِّئًا أَتَأْخُذُونَ بِهِ تَنَا وَإِنَّمَا مَيْبِنَا ﴿٦٠﴾

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَ بِهِ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ
إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُمْ مِنْكُمْ مَيْبِنًا
غَلِيظًا ﴿٦١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ
فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٦٢﴾

¹ ต้องการแต่งงานกับคนใหม่ แทนภรรยาคนเก่าที่พวกเขาจะทิ้งนางไปโดยที่นางก็มีได้ภพร่องแต่อย่างใด เพียงแต่พวกเขาไม่ชอบนางเท่านั้น หรือเห็นหญิงอื่นดีกว่า

² หมู่ภรรยาของพวกเขา

³ จะด้วยวิธีใดก็ตาม เพราะนางมิใช่เป็นผู้ผิด

⁴ ด้วยการอุปโลกน์ความเท็จให้แก่างว่านางประพฤติชั่วทั้ง ๆ ที่นางเป็นผู้บริสุทธิ์ อันเป็นการกระทำบาปอันชัดเจนกระนั้นหรือ

⁵ ทั้ง ๆ ที่ได้มีการสมรสกับนางแล้ว อันทำให้นางเสียความบริสุทธิ์ ซึ่งยากแก่างที่จะแต่งงานกับชายอื่นใหม่ได้

⁶ หมายถึงการที่ฝ่ายชายได้ให้ค้ำันสัญญาอันหนักแน่นแก่หญิงขณะทำการสู่ขอนางว่าจะรักษางและเลี้ยงดูนางอย่างดี แล้วนางก็ยินยอมมอบกายให้เป็นภรรยา ทั้งพ่อแม่พี่น้องไปอยู่กับคนแปลกหน้า ทั้งนี้โดยยึดค้ำันสัญญาที่เขาให้ไว้เป็นสำคัญ

⁷ ที่ได้เคยปฏิบัติมาในอดีต โดยที่ไม่ถือว่าเป็นผิด

23. ที่ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้านั้นคือมารดา¹ ของพวกเจ้า ลูกหญิงของพวกเจ้า² พี่น้องหญิงของพวกเจ้า³ พี่น้องหญิงแห่งบิดาของพวกเจ้า⁴ และพี่น้องหญิงแห่งมารดาของพวกเจ้า⁵ บุตรหญิงของพี่หรือน้องชายของพวกเจ้า⁶ และบุตรหญิงของพี่หรือน้องหญิงของพวกเจ้า⁷ และมารดาของพวกเจ้าที่ให้นมแก่พวกเจ้าและพี่น้องหญิงของพวกเจ้าเนื่องจากการดื่มนม⁸ และมารดาภรรยาของพวกเจ้าและลูกเลี้ยงของพวกเจ้าที่อยู่ในटकของพวกเจ้า⁹ จากภรรยาของพวกเจ้าที่พวกเจ้าได้สมสู่นาง แต่ถ้าพวกเจ้ามิได้สมสู่นางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า และภรรยาของบุตรพวกเจ้าที่มาจากเชื้อสายของพวกเจ้า¹⁰ และการที่พวกเจ้ารวมระหว่างหญิงสองพี่น้องไว้ด้วยกัน¹¹ นอกจากที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วเท่านั้น¹² แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبنَاتُكُمْ وَأَخْوَانُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبنَاتُ الْأَخِ وَبنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ مِنَ النِّسْبِ أَنْصَعْتُمْ وَأَخْوَانُكُمْ مِنَ الرِّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمْ أَلَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا أَدَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَخَالَاتُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

¹ รวมถึงย่าและยายด้วย

² รวมถึงหลาน เหลนด้วย

³ จะเป็นพ่อแม่เดียวกันหรือไม่ก็ตาม

⁴ ป้าและอา

⁵ ป้าและน้า

⁶ รวมถึงหลานเหลนของนางด้วย

⁷ รวมถึงหลานเหลนของนางด้วย

⁸ เนื่องจากการดื่มนมร่วมมารดาเดียวกันเป็นสาเหตุให้นางกลายเป็นพี่น้องประหนึ่งสายโลหิตเดียวกัน

⁹ คือบุตรหญิงที่ติดภรรยาสามีซึ่งพวกเจ้าเลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก ๆ และหมายถึงลูกหญิงของภรรยาทั้งหมดที่เกิดจากสามีอื่นด้วย

¹⁰ ภรรยาของบุตรพวกเจ้าเอง

¹¹ เอาพี่และน้องมาเป็นภรรยาอยู่พร้อมกัน

¹² คือในสมัยญาฮิลียะฮ์

24. และบรรดาหญิงที่อยู่ในปกครองของสามี¹ นอกจากที่มีมือขวาของพวกเจ้าครอบครอง² เป็นบัญญัติของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และได้ถูกอนุมัติให้แก่พวกเจ้าที่นอกเหนือจากนั้น³ ในการที่พวกเจ้าจะแสวงหามาด้วยทรัพย์ของพวกเจ้า⁴ ในฐานะเป็นผู้แต่งงาน⁵ มิใช่ในฐานะผู้ล่วงประเวณี ดังนั้นหญิงใดที่พวกเจ้าเสพสุขด้วยนางจากบรรดาหญิงเหล่านั้น⁶ ก็จงให้แก่พวกนาง ซึ่งสินตอบแทนแก่พวกนาง⁷ ตามที่มีกำหนดไว้ และไม่เป็นบาปใด ๆ แก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าต่างยินยอมกันในสิ่งนั้น⁸ หลังจากที่มิกำหนดนั้นขึ้น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

25. และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าไม่สามารถมีกำลัง⁹ ที่จะแต่งงานกับบรรดาหญิงอิสระที่มีศรัทธาได้

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجَلَ لَكُمْ
مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَتَّغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ
فَتَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ

¹ เป็นหญิงที่ถูกห้ามมิให้แต่งงานด้วยเช่นเดียวกัน

² หญิงที่มีสามี แต่ตกเป็นเชลยศึก แล้วถูกมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ในฐานะหญิงทาส หญิงประเภทนี้อนุมัติให้เป็นผู้เป็นนายสมรสกับนางได้หลังจากที่นางพ้นอิตตะฮ์ โดยไม่ต้องทำพิธีสมรส แต่ถ้าเป็นชายอื่นต้องสู้ออกจากผู้เป็นนาย และทำพิธีสมรสโดยจ่ายสินตอบแทนให้ ทั้งนี้หลังจากนางพ้นอิตตะฮ์ แล้วเช่นเดียวกัน

³ หมายถึงหญิงที่นอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตไว้

⁴ หมายถึงด้วยการจ่ายสินตอบแทน (มะฮัร) ให้แก่นาง

⁵ แต่งงานกับนางโดยเจตนาที่จะครองเรือนกับนาง

⁶ หญิงที่อนุมัติให้แต่งงานกับนางได้

⁷ ให้มะฮัรแก่พวกนาง

⁸ ยินยอมที่จะลดหรือเพิ่มมะฮัรให้หรือจะยกให้ก็ได้ หลังจากที่ได้กำหนดมะฮัรแล้ว

⁹ หมายถึงมะฮัร และปัจจัยอื่น ๆ ที่จำเป็น

ก็จงแต่งงานกับเด็กสาว¹ ของพวกเจ้าที่เป็นผู้ศรัทธาในหมู่ผู้ที่มีมือขวาของพวกเจ้าครอบครอง² และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่งในการศรัทธาของพวกเจ้า บางคนในหมู่พวกเจ้านั้นมาจากอีกบางคน³ ดังนั้นจงแต่งงานกับพวกนางด้วยการอนุมัติจากผู้เป็นนายของพวกนาง และจงให้แก่พวกนางซึ่งสินตอบแทนของพวกนางโดยชอบธรรม ในฐานะที่พวกนางเป็นหญิงที่ได้รับการแต่งงานมิใช่เป็นหญิงที่ค้าประเวณี และมิใช่หญิงที่ยึดเอาชายเป็นเพื่อนสนิท⁴ เมื่อพวกนางได้รับการแต่งงานแล้ว หากพวกนางกระทำความชั่ว⁵ พวกนางก็จะได้รับโทษครึ่งหนึ่งของโทษที่บรรดาหญิงอิสระได้รับ นั่นสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าชั่วในหมู่พวกเจ้า⁶ และการที่พวกเจ้าอดกลั้นไว้ได้นั้น เป็นการดีกว่าสำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภิบาล โทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ مِنْ قَبْلِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ
 بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفُوحَاتٍ وَلَا
 مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ
 فِيْنَحْسَبَةِ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ
 مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
 مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْرِيحُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

¹ หมายถึงทาสหญิง ในการที่อัลลอฮฺทรงใช้คำว่า เด็กสาว แทนคำว่า ทาสหญิง นั่นก็เพื่อยกฐานะของนางให้สูงขึ้นเท่าเทียมกับเพื่อนมนุษย์อื่น ๆ และเพื่อสอนเรามิให้เรียกนางว่าทาสหญิงหรือเรียกที่เป็นชายว่า ทาสชาย เป็นต้น หากให้เรียกทั้งสองด้วยคำว่า เด็กสาว และเด็กหนุ่ม

² ให้แต่งงานกับหญิงทาสที่อยู่ในปกครองของผู้ศรัทธา

³ หมายถึงว่าทั้งหญิงอิสระและหญิงทาสนั้นก็หาใช่เป็นผู้ที่วิเศษกว่ากันหรือเลวกว่ากันในทางเชื้อสายไม่ ความจริงทั้งสองนั้นสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน

⁴ ทั้งนี้เพื่อลบล้างประเวณีกันโดยลับ ๆ

⁵ หมายถึงมีชู้หรือลบล้างประเวณีกับชายอื่น

⁶ ที่สนับสนุนให้แต่งงานกับหญิงทาสนั้น สำหรับชายที่ไม่สามารถระงับจิตใจได้ และเกรงว่าจะกระทำการล่วงประเวณีเท่านั้น

26. อัลลอฮฺ ทรงปรารถนาที่จะแจกแจงแก่พวกเจ้า และแนะนำพวกเจ้าซึ่งแนวทางต่าง ๆ ของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า¹ และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า² และอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงรอบรู้และเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾

27. และอัลลอฮฺ ทรงปรารถนาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำนั้นปรารถนาที่จะให้พวกเจ้าเอนเอียงออกไปอย่างมากมาย³

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُتَيْلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

28. อัลลอฮฺ ทรงปรารถนาที่จะผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า⁴ และมนุษย์นั้นถูกบังเกิดขึ้นในสภาพที่อ่อนแอ⁵

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٦٨﴾

29. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้า⁶ ในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้าขายที่เกิดจากความพอใจใน

بِأَيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

¹ แนวทางอันดีงามของประชาชาติในอดีต ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นได้กระเบียดและข้อปฏิบัติในการมีคู่ครอง ดังได้กล่าวมาแล้ว

² โทษที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องในการมีคู่ครอง ทั้งนี้ด้วยการปฏิบัติตามระเบียบ และบทบัญญัติตามที่ได้กล่าวแล้ว

³ เอนเอียงออกจากวิถีทางอันชอบในการมีคู่ครอง

⁴ เปิดโอกาสให้พวกเจ้าแต่งงานกับหญิงทาสได้

⁵ ไม่สามารถที่จะอดทนความใคร่ใฝ่ต่ำ เฉพาะอย่างยิ่งความใคร่ในอิสตรี ดังกล่าวนี้สำหรับผู้ที่ปล่อยจิตใจไปตามความใคร่ของตน แต่ถ้าเขาฝึกใจให้เข้มแข็งก็สามารถที่จะเอาชนะความใคร่ของตนได้

⁶ หมายถึงทรัพย์สินของคนอื่น การที่อัลลอฮฺทรงใช้คำว่าทรัพย์สินของพวกเจ้านั้น ก็เพื่อให้เข้าใจว่าประชาชาตินั้นประหนึ่งว่างเดียวกัน ที่จะต้องรับผิดชอบต่อกัน และให้ถือว่าทรัพย์สินของแต่ละคนนั้นก็ประหนึ่งทรัพย์สินของตนเองด้วย ซึ่งแต่ละคนจะต้องช่วยกันรักษารับผิดชอบนั้นให้คงอยู่ในสิทธิของผู้เป็นเจ้าของ นั่นก็เท่ากับว่าตนเองได้รักษารับผิดชอบของตนเองด้วย แต่ถ้าต่างคนต่างกินทรัพย์สินซึ่งกันและกันในทางทุจริตแล้ว ก็เท่ากับเขากินทรัพย์สินของเขาเองในทางที่ไม่ชอบ

หมู่พวกเจ้า และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเขาเอง¹
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ

30. และผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น² โดยเจตนา
ละเมิดและช่มเหงแล้ว เราก็จะให้เขาเข้าไฟนรก
และนั่นเป็นสิ่งที่ง่ายตายแก่อัลลอฮ์

31. หากพวกเจ้าปลื้มตัวออกจากบรรดาบาป
ใหญ่ ๆ ของสิ่งที่พวกเจ้าถูกห้ามให้ละเว้นมัน
แล้ว³ เราก็จะลบล้างบรรดาความผิดเล็ก ๆ
น้อย ๆ ของพวกเจ้า ออกจากพวกเจ้า และเรา
จะให้พวกเจ้าเข้าอยู่ในสถานที่อันมีเกียรติ⁴

32. และจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรง
ให้แก่บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคน⁵
สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขา
ได้ชวนชวayıไว้ และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้
รับจากสิ่งที่พวกนางได้ชวนชวayıไว้ และพวกเจ้า
จงขอต่ออัลลอฮ์เถิด จากความกรุณาของ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٠﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ
نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا ﴿٣١﴾

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا
كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ
عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงทำการฆ่าซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะถือว่าประชาชาตินั้นคือร่างกายเดียวกัน การฆ่าคนอื่นนั้น ก็ประหนึ่งฆ่าตัวเอง หรืออีกนัยหนึ่งผู้ที่ฆ่าคนอื่นนั้นตนเองก็จะถูกฆ่าให้ตายตามกัน ดังนั้นการฆ่าคนอื่น จึงเท่ากับการฆ่าตัวเอง

² กินทรัพย์ของคนอื่นโดยมิชอบ

³ บาปใหญ่ ๆ นั้นได้แก่การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ (กระทำการชริก) การฆ่าคน การใช้วิชาไสยศาสตร์ การ กินทรัพย์ของเด็กกำพร้า การกินดอกเบ็ญ การหลบหนีในวันประจัญบานกับฝ่ายศัตรู การใส่ร้ายหญิง มุหมินผู้บริสุทธิ์ การเนรคุณต่อบิดามารดา การพูดเท็จและเป็นพยานเท็จ การตำว่าบิดามารดาของตนเอง หรือเป็นเหตุให้บิดามารดาของตนถูกตำว่า

⁴ คือสวรรค์

⁵ ไม่ให้ฝ่ายชายปรารถนาในสิ่งที่ตนไม่สามารถจะกระทำได้เหมือนฝ่ายหญิง ขณะเดียวกันก็มีให้ฝ่ายหญิง ปรารถนาในสิ่งที่ตนไม่สามารถจะกระทำได้เหมือนฝ่ายชาย เพราะแต่ละฝ่ายถูกบังคับเกิดมาให้มีความ สามารถแตกต่างกัน

พระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่ง
ทุกอย่าง

33. และสำหรับแต่ละคนนั้น เราได้ให้มีผู้รับ
มรดก¹ จากสิ่งที่มีผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และญาติ
ที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ และบรรดาผู้ที่มีมือขวาของ
พวกเขาได้ตกลงไว้² ก็จงให้แก่พวกเขาซึ่ง
ส่วนได้ของพวกเขา³ แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงเป็น
พยานในทุกสิ่งทุกอย่าง

34. บรรดาชายนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครอง
เลี้ยงดูบรรดาหญิง⁴ เนื่องด้วยการที่อัลลอฮ์

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ
فَأُولَٰئِهِمْ نَصِيْبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

أَرْجَالٍ فَوَالْمَوْتُ عَلَىٰ النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ

¹ สำหรับผู้รับมรดกที่เป็นเพศชายนั้นมี 15 ท่านคือ 1. พ่อ 2. ปู่ 3. บุตร 4. บุตรของลูกชาย 5. พี่น้อง
พ่อแม่เดียวกัน 6. พี่น้องพ่อเดียวกัน 7. พี่น้องแม่เดียวกัน 8. บุตรพี่น้องพ่อแม่เดียวกัน 9. บุตรพี่น้อง
พ่อเดียวกัน 10. หลงหรืออาพ่อแม่เดียวกัน 11. หลงหรืออาพ่อเดียวกัน 12. บุตรของหลงหรืออาพ่อแม่เดียวกัน
13. บุตรของหลงหรืออาพ่อเดียวกัน 14. สามี 15. ผู้ที่ปล่อยทาสให้เป็นอิสระ อย่างไรก็ตามถ้าบุคคลเหล่านี้
มีชีวิตอยู่พร้อมกันแล้วผู้มีสิทธิได้รับมรดกนั้น เพียงสามท่านเท่านั้นคือ บิดา บุตร และสามี ในกรณี
ดังกล่าวนี้ผู้ที่ตายคือหญิง

สำหรับผู้รับมรดกที่เป็นเพศหญิงนั้นมี 10 ท่านคือ 1. แม่ 2. ย่า 3. ยาย 4. บุตรหญิง 5. บุตรหญิง
ของลูกชาย 6. พี่น้องหญิงพ่อแม่เดียวกัน 7. พี่น้องหญิงพ่อเดียวกัน 8. พี่น้องหญิงแม่เดียวกัน 9. ภรรยา
รวมทั้งที่อยู่ในอิดตะฮ์ที่คืนคืนได้ 10. หญิงที่ปล่อยทาสให้เป็นอิสระ ถ้าหญิงผู้มีสิทธิรับมรดกเหล่านี้
มีชีวิตอยู่พร้อมกันแล้ว ผู้ที่มีสิทธิได้รับมรดกนั้นเพียง 5 คนเท่านั้นคือ 1. บุตรหญิง 2. บุตรหญิงของบุตร
ชาย (หลาน) 3. แม่ 4. ภรรยา 5. พี่น้องหญิงพ่อแม่เดียวกัน ในกรณีดังกล่าว ผู้ชายย่อมเป็นชาย

² หมายถึงบรรดาผู้ที่มีฝ่ายผู้ศรัทธาได้ทำสัญญาไว้ตั้งแต่สมัยญาฮิลียะฮ์จะให้ความช่วยเหลือกันและ
รับมรดกซึ่งกันและกัน หนึ่งความที่ว่า ผู้ที่มีมือขวาของพวกเขาได้ตกลงไว้ หมายถึงการทำสัญญากันและ
สาบานกันที่ระบู้ว่า มือขวา นั้นก็เพราะว่า การตกลงทำสัญญากันและสาบานกันนั้นใช้มือขวาสัมผัสกัน
เป็นสัญญาณ ด้วยเหตุนี้อัล-กูรานจึงมาในสำนวนดังกล่าว

³ คือหนึ่งในหกของมรดก แล้วต่อมามรดกส่วนนี้ก็ถูกยกเลิก ด้วยอายะฮ์ที่มีควมว่า 8:75 บรรดา
ผู้เป็นเครือญาตินั้น บางคนในหมู่พวกเขาสมควรกว่าอีกบางคน (ในการรับมรดก) กล่าวคือทั้ง ๆ ที่เป็น
เครือญาติก็ยังมีผู้ที่เป็นเครือญาติที่สมควรได้รับมรดกยิ่งกว่า ผู้ที่ไม่เป็นเครือญาติจึงไม่ควรมียกเว้นแต่
อย่างไร

⁴ หมายถึงบรรดาภรรยา

ได้ทรงให้บางคนของพวกเขาเห็นว่าอีกบางคน¹ และด้วยการที่พวกเขาได้จ่ายไปจากทรัพย์สินของพวกเขา² บรรดาภรรยาเหล่านั้นคือผู้จงรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี³ เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักษาไว้⁴ และบรรดาหญิงที่พวกเจ้าหวั่นเกรงในความต้อดึงของนางนั้น⁵ ก็จงกล่าวตักเตือนนางและทอดทิ้งนางไว้แต่ลำพังในที่นอน⁶ และจงเสียนาง⁷ แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องแก่นาง⁸ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกรียงไกร

35. และหากพวกเจ้าหวั่นเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง⁹ ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจาก

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَيَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَأَلْصَقْتُمْ قَدِيدَكُمْ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ
يَمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ
فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِن أَطَعْنَ كُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٥﴾

وَأِن خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّن

¹ ให้ชายมีร่างกายกำยำ แข็งแรง และมีความกล้าหาญเห็นว่าหญิง จึงเป็นผู้มีหน้าที่ทำการปกครองและเลี้ยงดูหญิง

² จ่ายทรัพย์สินของเขาในการเลี้ยงดูภรรยา

³ รักษาเนื้อรักษาดวงของนางให้อยู่ในความบริสุทธิ์ และรักษาทรัพย์สินและสิ่งอื่น ๆ ขณะสามีไม่อยู่

⁴ หมายถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสามีที่จะต้องปฏิบัติตั้งแต่การให้มะฮัร และค่าใช้จ่ายในชีวิตความเป็นอยู่ของนางทุกอย่าง

⁵ เกรงว่าในความต้อดึงของนางนั้นจะทำให้นางประพฤติผิดนอกกลุ่มนอกรีตอันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียในครอบครัว

⁶ ถ้านางไม่เชื่อฟังคำตักเตือน ก็ให้ลงโทษนางโดยปล่อยให้นางนอนแต่ลำพังคนเดียวในที่นอน ทั้งนี้เพื่อให้นางเกิดความว่าเหง และมีความสำนึกผิด

⁷ ถ้านางยังต้อดึงไม่ยอมสำนึกผิด ก็ให้เสียนางได้ตามสมควร เพื่อให้เซ็ดทลาบ โดยไม่ให้เกิดบาดแผลหรือรอยช้ำบวม

⁸ อย่าหาเรื่องเพื่อทำร้ายนาง หรือบีบบังคับนางเพื่อให้นางขอแยกทาง และจ่ายค่าไถ่ตัวนางให้แก่เจ้า

⁹ ระหว่างสามีภรรยา ซึ่งเป็นญาติของพวกเขาเองหรือพี่น้องมุสลิมของเราที่เราสามารถจะช่วยเหลือได้

ครอบครัวของฝ่ายชาย และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่ง จากครอบครัวฝ่ายหญิง หากทั้งสอง¹ปรารถนา ให้มีการประนีประนอมกันแล้ว อัลลอฮ์ก็จะ ทรงให้ความสำเร็จในระหว่างทั้งสอง แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงสัพพัญญู

36. และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่า ให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจง ทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อผู้เป็นญาติ ที่ไกลชิด และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน และ เพื่อนบ้านไกลเคียง และเพื่อนที่ห่างไกล และ เพื่อนเคียงข้าง² และผู้เดินทาง และผู้ที่มือขวา ของพวกเจ้าครอบครอง³ แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่ ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด

37. บรรดาผู้ที่ตระหนี่⁴ และใช้ผู้คนให้ตระหนี่⁵ และปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่ พวกเขา⁶ จากความกรุณาของพระองค์นั้น

أَهْلِيهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَ إِصْلَاحًا
يُوفِقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّا اللَّهُ كَانَعَلِيمًا حَيِيرًا ﴿٣٦﴾

﴿٣٦﴾ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَيَا لَوْلَا دِينٌ إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّا اللَّهُ
لَا يَجِبُ مَنْ كَانَ مُحْتَاحًا لَا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

¹ ทั้งสามและภรรยา

² เพื่อนที่ร่วมเดินทาง หรือร่วมงาน

³ หมายถึงทาส ทั้งที่เป็นทาสหญิงและทาสชาย

⁴ หมายถึงพวกอหิว

⁵ คือชักชวนชาวมะดีนะฮ์มิให้บริจาคตรัพย์ช่วยเหลือบรรดามุมีนที่อพยพไปจากนครมักกะฮ์ เพราะจะ ทำให้ยากจน

⁶ รวมทั้งทรัพย์และวิชาความรู้

(แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล)¹ และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศ แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

38. และบรรดาผู้ที่บริจาครทรัพย์ของพวกเขาเพื่อโอ้อวดผู้คน และทั้งพวกเขาก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น (แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล)² และผู้ใดที่มีชัยฏอนเป็นเพื่อนของเขาแล้ว มันก็เป็นเพื่อนที่เลว

39. และอะไรจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา³ หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้บริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ในพวกเขาดี

40. แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอธรรมแม้เพียงน้ำหนักเท่าผงธุลี⁴ และถ้ามันเป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งอย่างใด พระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณ⁵ และจะทรงประทานให้จากที่พระองค์ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِمًّا ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ
الشَّيْطَانُ لِمُقْرَبَاتِنَا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

^{1, 2} ข้อความในวงเล็บนั้นมีได้ระบุไว้ในอายะฮ์ อันเป็นข้อความที่ถูกละไว้ เนื่องจากเป็นข้อความที่เป็นที่เข้าใจกัน กล่าวคือพวกยิวซึ่งเป็นผู้ตระหนี่ และยังชักชวนให้คนอื่นงดบริจาคแก่ผู้ศรัทธานั้น จะเป็นอื่นไม่ได้ นอกจากเป็นชวานนรกตลอดกาลเท่านั้น และผู้บริจาครที่โอ้อวดผู้คน และก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วยนั้น ก็เป็นอื่นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน นอกจากชวานนรกตลอดกาล

³ ไม่มีอันตรายใด ๆ เกิดขึ้นแก่พวกเขา ตรงกันข้ามมีแต่ความดีเท่านั้นที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

⁴ คือจะไม่ทรงริตรอนความดีของผู้กระทำความดี แม้จะเพียงเท่าผงธุลีก็ตาม

⁵ ถ้าทำความดีหนึ่ง พระองค์จะทรงเพิ่มให้เป็นสิบเท่าของความดีหรือมากกว่านั้น

41. แล้วอย่างไรเล่า เมื่อเรานำพยานคนหนึ่งจากแต่ละประชาชาติมา¹ และเราได้นำเจ้ามาเป็นพยานต่อชนเหล่านี้²

42. ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและตั้งต้อรอชูลชอบ หากว่าแผ่นดินถูกให้ทับถมพวกเขาจนราบเรียบไป³ และพวกเขาไม่สามารถจะปิดบังคำพูดใด ๆ แก้อัลลอฮ์ได้⁴

43. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด ขณะที่พวกเจ้ากำลังมีนเมาอยู่⁵ จนกว่าพวกเจ้าจะรู้ สิ่งที่พวกเจ้าพูด⁶ และก็จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด ขณะที่เป็นผู้มีญะนาบะฮ์⁷ นอกจากผู้ที่ผ่านทางไปเท่านั้น⁸ จนกว่าพวกเจ้าจะอาบน้ำ⁹ และหากพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนหนึ่ง คนใดในพวกเจ้ามาจากที่ถ่ายทุกข์¹⁰ หรือพวกเจ้า

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٥١﴾

يَوْمَئِذٍ يُؤَذِّنُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ نَسَوْنَ بِهِمُ الْأَرْضَ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٥٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَمِمْوْا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٥٣﴾

¹ หมายถึงในแต่ละประชาชาตินั้น อัลลอฮ์จะนำนบีของแต่ละประชาชาตินั้นมาเป็นพยานว่าที่พวกเขาเชื่อถือและปฏิบัตินั้นตรงกับที่ได้สอนพวกเขาหรือเปล่า และเพื่อให้ยืนยันว่าได้ประกาศความจริงให้แก่พวกเขาได้ทราบกันแล้ว

² อัลลอฮ์ จะนำท่านนบีมุฮัมมัดมาเป็นพยานยืนยันในประชาชาติของท่าน

³ หากเขาได้ตายไปและถูกดินกลบจนราบเรียบ เพื่อเขาจะได้ไม่ถูกสอบสวนในสิ่งที่เขาทำ

⁴ ไม่สามารถปิดบังสิ่งที่เขาพูดและทำแก้อัลลอฮ์ได้เลย เพราะพระองค์ทรงให้มือของพวกเขารายงานให้พระองค์ทราบ และให้เขาเป็นพยานยืนยัน

⁵ เนื่องจากดื่มสุรา

⁶ จนกว่าจะสร้างเมา และรู้ว่าได้พูด และได้อ่านอะไรไป

⁷ ขณะที่ได้มีสุจิตั้งออกจะด้วยเหตุใดก็ตาม

⁸ คือผู้ที่มีญะนาบะฮ์นั้น อนุญาตให้เดินผ่านมัสยิดได้เท่านั้น เมื่อมีความจำเป็น

⁹ คืออาบน้ำญะนาบะฮ์

¹⁰ กลับมาจากทุ่งที่ไปถ่ายทุกข์ โดยที่ยังมิได้ชำระ

สัมผัสผู้หญิง¹ แล้วพวกเจ้าไม่พบหน้า ก็จ้งมุ่งสู่
ดินที่ตี² แล้วจงลูบใบหน้าของพวกเจ้าและมีือ
ของพวกเจ้า³ แท้จริงอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงอภิ
ผู้ทรงยกโทษเสมอ

44. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่ง
จากคัมภีร์ดอกหรือ⁴ โดยที่เขาเหล่านั้นกำลัง
ซื้อความหลงผิดไว้⁵ และต้องการที่จะให้พวกเจ้า
หลงทาง

45. และอัลลอฮฺ ทรงรู้ดียิ่งต่อบรรดาศัตรูของ
พวกเจ้า⁶ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺ ทรงเป็น
ผู้คุ้มครอง และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺ ทรงเป็น
ผู้ช่วยเหลือ

46. จากบางคนในหมู่ผู้เป็นยิวนั้น พวกเขา
บิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้เหออกจากที่ของมัน⁷
และพวกเขา กล่าวว่า เราได้ยิวกันแล้วและเรา

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنفَعَنَا غَيْرُ مُسْمَعٍ

¹ นกอธิบายอัล-กูรออันมีสองทศนะคือหนึ่งหมายถึงการสมสู่ภรรยา และสองหมายถึงการกระทบ

² ดินที่แห้งและสะอาด เพื่อใช้ฝ่ามือทั้งสองทาบลงบนดินให้ฝุ่นติดแล้วลูบหน้า และมีือทั้งสอง เป็นการ
ทำความสะอาดแทนน้ำ ทั้งนี้เพื่อต้องการทำลายความสะอาด การกระทำดังกล่าวนี้ เรียกทับศัพท์ว่า ทำตะยัมมุ

³ หลังจากที่ใช้ฝ่ามือทั้งสองทาบลงบนดิน เพื่อให้ฝุ่นจับที่ฝ่ามือ และถ้าติดมากก็ให้เป่าออกบ้าง

⁴ คือมองดูชาวยิว ที่ว่าได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ ก็เพราะว่าคัมภีร์เตารอตของพวกเขา นั้น มีบัญญัติของ
อัลลอฮฺที่ทานนะบีมูซานำมาเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น นอกนั้นไม่ใช่

⁵ หมายถึงรับเอาความหลงผิดไว้ และทั้งความถูกต้องเสีย ประหนึ่งว่าพวกเขาซื้อความหลงผิดไว้ โดยให้
ความถูกต้องเป็นสิ่งแลกเปลี่ยน

⁶ หมายถึงพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

⁷ ให้เหออกจากความหมายอันแท้จริงของมัน เช่น บิดเบือนลักษณะของทานนะบีที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของ
พวกเขาให้เป็นลักษณะอย่างอื่น เป็นต้น

ก็ได้ฝ่าฝืนกันแล้ว¹ และท่านจงฟังโดยที่มีไซ้เป็นผู้ได้ยิน² และจงสดับฟังเราโดยบิดลั้นของพวกเขา³ และใส่ร้ายในศาสนา และหากว่าพวกเขากล่าวว่ เราได้ยินกันแล้ว และได้เชื่อฟังกันแล้ว⁴ และท่านจงฟัง⁵ และมองดูเราเถิด⁶ ก็จะเป็นสิ่งดีกว่าแก่พวกเขา และเที่ยงตรงกว่าแต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงละอนันต์⁷ พวกเขาเสียแล้ว เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

47. บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย จงศรัทธาต่อสิ่งที่เราได้อภัยมา⁸ เพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้า⁹ เถิด ก่อนจากที่เราจะลบใบหน้าของพวกเขา¹⁰ แล้วให้มันกลับไปอยู่ข้างหลังของมัน

وَرَعَيْنَا لَئِذَا يَا لَيْسَنَهُمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آؤُوا الْكُتُبَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا
فَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أُنصَبَ
السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾

¹ กล่าวแก่ท่านนะบีว่า พวกเขาได้ยินและเข้าใจแล้วตามที่ท่านนะบีเชิญชวน แต่แล้วพวกเขาก็มิได้ศรัทธาต่อท่าน ในการหนึ่งประหนึ่งว่าพวกเขาพูดต่อหน้าท่านนะบีว่า เราได้ยินกันแล้วและเราก็ปฏิเสธกันแล้ว

² เป็นคำวิงวอนให้ร้ายแก่ท่านนะบี กล่าวคือพวกเขาขอให้ท่านนะบีกลายเป็นคนหูหนวก โดยที่ฟังอะไรไม่ได้ยิน

³ คือใช้คำว่า รอฮินา ซึ่งมีความหมายว่า จงสดับฟังเรา แล้วบิดลั้นของพวกเขาขณะที่พูดให้เสียงเปลี่ยนเป็น รอฮินู ซึ่งแปลว่า ชั่วร้ายมาก ทั้งนี้โดยมีเจตนาตำหนิตานนะบี

⁴ คือแทนคำว่า เราได้ยินกันแล้วและเราได้ฝ่าฝืนกันแล้ว

⁵ ใช้ถ้อยคำว่าท่านจงฟังอย่างเดียว โดยไม่ต้องต่อคำว่า โดยมีไซ้เป็นผู้ได้ยิน เพราะเป็นถ้อยคำที่เจตนาร้าย

⁶ ให้ใช้คำว่า ลูนซูรนา ซึ่งแปลว่า จงมองดูเรา เพราะเป็นคำที่จะตัดเสียงให้เป็นคำอื่นไม่ได้ แทนคำว่า รอฮินา เพราะเป็นคำที่บิดลั้นให้เป็นรอฮินูได้ ซึ่งแปลว่า ชั่วร้ายมาก

⁷ ทรงขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากเราะมัดของพระองค์

⁸ คืออัล-กุรอาน

⁹ คือ คัมภีร์ เคารอดหรือไบเบิ้ลเก่า

¹⁰ ทำให้หูตาจมูก ปาก หมดไปจากใบหน้า

หรือไม่ก็จะสาปพวกเขาเช่นเดียวกับที่เราได้สาปบรรดาผู้ที่ทำการละเมิดในวันลับบะโต¹ และคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นย่อมถูกปฏิบัติตามเสมอ²

48. แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคี ขึ้นแก่พระองค์³ และพระองค์จะทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้น⁴ สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว⁵ แน่แน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น

49. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ให้ตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์ดอกหรือ⁶ มิได้ อัลลอฮ์ต่างหากที่จะให้บริสุทธิ์ซึ่งผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁷ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เพียงขนาดร่องเมล็ดอินทผลัม⁸

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿١٩﴾

¹ เช่นเดียวกับที่สาปพวกเขาเมื่อสรอฮ์ที่ละเมิดวันลับบะโตให้เป็นลิง กล่าวคือ อัลลอฮ์ทรงห้ามมิให้พวกเขาจับปลาในวันลับบะโต แต่แล้วพวกเขาก็ละเมิด พระองค์จึงได้สาปพวกเขาให้เป็นลิง

² อัลลอฮ์นั้นเมื่อพระองค์ทรงประกาศิตแล้ว ทุกสิ่งก็ต้องเป็นไปตามประกาศิตของพระองค์

³ ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดมีหุ้นส่วนได้รับการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์ (ชิริก)

⁴ ความผิดอย่างอื่นที่มีใ้การให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ (ชิริก)

⁵ เคารพสักการะสิ่งอื่นใดร่วมกับอัลลอฮ์ เช่น บันบานกับโต๊ะวะลี หรือโต๊ะกะระมัด หรือหลงพอใด ๆ หรือเจ้าที่ใด ๆ ก็ตาม หรือวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์เป็นต้น

⁶ ทั้งพวกยิวและพวกคริสต พวกเขากล่าวว่า พวกเราเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่ยรักใคร่ของพระองค์ และพวกเขาต่างกล่าวว่า พวกตนเท่านั้นที่จะได้เข้าสวรรค์

⁷ ผู้ที่จะชี้ขาดว่า ใครเป็นผู้บริสุทธิ์นั้นคืออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น

⁸ เป็นถ้อยคำเปรียบเทียบกับสิ่งที่เล็กน้อยที่สุด

50. จงดูเถิดว่า อย่างไรเล่า ที่พวกเขาอุปโลกน์
ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์¹ และพอเพียงแล้วที่
ความเท็จนั้นเป็นบาปอันชัดแจ้ง²

51. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่ง
จากคัมภีร์ตอฮหรือ³ โดยที่พวกเขาศรัทธาต่อ
อัลญิบติ และอฎฺ-ฏอฆุต⁴ และกล่าวแก่บรรดา
ผู้ปฏิเสธศรัทธา⁵ ว่า พวกเขาเหล่านี้แหละ
เป็นผู้อยู่ในทางที่เที่ยงตรงกว่าบรรดาผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย⁶

52. ชนเหล่านี้คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงละอนัต⁷
แก่พวกเขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงละอนัตแก่
พวกเขาแล้ว เจ้าจะไม่พบว่า มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ
สำหรับเขาเลย

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ
إِنَّمَا مُبِينًا ﴿٥٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَذَا هُدًى مِنَ اللَّهِ
أَمْ نُوَسِّئِلًا ﴿٥١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنَ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ
لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

¹ อุปโลกน์ว่าพวกเขาเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ โดยที่พระองค์จะให้พวกเขา
เท่านั้นได้เข้าสวรรค์

² ที่จะทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษอันมหันต์

³ คือพวกยิว อันได้แก่ กะอูบิบิน อัล-อัซร็อฟและพวกพ้องของเขา

⁴ อัล-ญิบติ หมายถึง เจ็ด และทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะ ส่วนอฎฺ-ฏอฆุต นั้นคือ ชัยฏอน ความที่ว่า
ศรัทธาต่ออัล-ญิบติ นั้นคือทำการสักการะเจ็ด กล่าวคือกะอูบและพวกพ้องของเขาจำนวนหนึ่งเดินทางไป
พบชาวกุเรซแห่งมักกะฮ์ เพื่อยุให้พวกเขาทำศึกกับท่านนะบีมุฮัมมัด โดยที่เขายะให้ความร่วมมือด้วย
กุเรซมักกะฮ์ไม่ว่าใจพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะสักการะเจ็ดเสียก่อน แล้วกะอูบกับพวกก็ทำการสักการะ
เจ็ด ส่วนการศรัทธาต่อชัยฏอนนั้น คือ ปฏิบัติตามการชี้แนะของมัน

⁵ หมายถึงพวกกุเรซมักกะฮ์

⁶ หมายถึงบรรดาสาวกของท่านนะบี

⁷ ขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากเราะหมัดของพระองค์

53. หรือว่าพวกเขามีส่วนได้ใด ๆ จากอำนาจ¹ ถ้าเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะไม่ให้แก่คนอื่น² แม้เพียงจุดบนเมล็ดอินทผลัม

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ
نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

54. หรือว่าพวกเขาอีกจากคนอื่น³ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา⁴ จากความกรุณาของพระองค์ แท้จริงนั้นพระองค์ได้ประทานให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้วซึ่งคัมภีร์และความรู้เกี่ยวกับศาสนา และได้ทรงให้แก่พวกเขาซึ่งอำนาจอันยิ่งใหญ่⁵

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّلَكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

55. แล้วในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธาต่อเขาและในหมู่พวกเขามีผู้ที่ขัดขวางเขา⁶ และเพียงพอแล้วที่ญะฮันนัมเป็นเปลวเพลิงอันโชติช่วง⁷

فِيهِمْ مِّنْ ءَامِنٍ بِهِ وَيَوْمَهُمْ مِّنْ صَدَقَةٍ وَكَفَى
بِحَبْثِهِمْ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

56. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของเรานั้น เราจะให้พวกเขาเข้าไปในไฟนรก คราใดที่ผิวหนังของพวกเขาสุก เราก็เปลี่ยนผิวหนังให้แก่พวกเขาใหม่ซึ่งมิใช่ผิวหนังเดิม เพื่อพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا
نُصِصَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلَّتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

¹ อำนาจในการปกครอง และในการได้มาซึ่งทรัพย์สินสมบัติ

² หมายถึงผู้ที่มิใช่ยิว

³ หมายถึงผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบี

⁴ หมายถึงตำแหน่งการเป็นนะบี และคัมภีร์ อัล-กุรอาน

⁵ เช่นได้ทรงให้อำนาจแก่ท่านนะบี ดาอูด และนะบีสุลัยมาน เป็นต้น

⁶ เมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งท่านหนึ่งท่านใดจากวงศ์วานอิสรอฮิลให้เป็นนะบีของพวกเขา ในหมู่พวกเขาเองนั้นแหละก็มีทั้งผู้ที่ศรัทธาต่อท่านและขัดขวางท่าน ดังกล่าวนั้นแสดงให้เห็นว่าพวกเขาก็อวาม์เป็นที่ตั้ง

⁷ สำหรับลงโทษพวกเขา

57. และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าในบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับคูครองที่บริสุทธิ์และเราจะให้เขาเข้าอยู่ในเงาร่มอันร่มเย็น

58. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้พวกเจ้าให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของของมัน และเมื่อพวกเจ้าตัดสินระหว่างผู้คน พวกเจ้าก็จะต้องตัดสินด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแนะนำพวกเจ้าด้วยสิ่งซึ่งดีจริง ๆ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินและทรงเห็น

59. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังรอซูลเถิด และผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย¹ แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ และรอซูล² หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่ง และเป็นการกลับไป³ ที่สวยงามยิ่ง

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا
ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا
وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ
اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ
خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

¹ บรรดาเจ้าหน้าที่ในหมู่พวกเจ้าที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครอง เมื่อเจ้าหน้าที่เหล่านั้นสั่งให้ทำสิ่งใด ก็จงปฏิบัติตาม

² นำสิ่งที่ขัดแย้งกันนั้นไปตรวจสอบกับอัล-กุรอานและสุนนะฮ์ของท่านนะบีว่า อัลลอฮ์ และท่านนะบี ได้กล่าวว่อย่างไร แล้วให้ยึดถือตามนั้นโดยปราศจากข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น

³ กลับไปสู่ความจริงที่สวยงามยิ่ง เพราะจะทำให้ทุกฝ่าย ตั้งอยู่ในสิ่งที่ถูกต้อง และมีความพอใจโดยทั่วกัน

60. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขา ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้าดอกหรือ¹ โดยที่เขາเหล่านั้นต้องการที่จะให้การแก้สัญญาชู้ต² ทั้งๆ ที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิเสธมันและชี้ยกอนนั้น ต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางที่ห่างไกล

61. และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายจงมายังสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมา³ และยังรอชูลเกิด⁴ เจ้าก็ได้เห็นพวกมุนาฟิก⁵ เหล่านั้นผินหลังให้แก่เจ้าจริงๆ

62. แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อมีเหตุร้ายใดๆ ประสบแก่พวกเขา⁶ เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบขึ้น แล้วพวกเขาก็มาหาเจ้า โดยสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเรามีได้ต้องการสิ่งใดนอกจากการทำดีและให้มีการปรองดองกันเท่านั้น⁷

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
صُدُوكَا ﴿٦١﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ مِمَّا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾

¹ บรรดาผู้ที่อ้างตนว่าศรัทธานั้น คือพวกมุนาฟิก

² หมายถึง กะอูบ บินอัล-อัซร็อฟเพื่อให้เขาตัดสิน สาเหตุแห่งการลงมาของอายะฮ์นี้มีว่า มีชายชาวอันซอรคนหนึ่งกับชาวยิวคนหนึ่ง ทะเลาะกัน ชาวยิวกล่าวว่าให้มุฮัมมัดตัดสินระหว่างฉันกับท่าน แล้วชายอันซอรก็กล่าวว่า ให้กะอูบบิน อัล-อัซร็อฟ เป็นผู้ตัดสิน

³ คือมายึดถือและปฏิบัติตามอัล-กุรอาน

⁴ มารับฟังโอวาทของท่านนะบีมุฮัมมัด

⁵ พวกที่มีได้มีความศรัทธาอย่างจริงใจว่าท่านนะบีเป็นทูตของพระเจ้า หากแต่ที่พวกเขาศรัทธานั้นก็เพื่อผลประโยชน์บางอย่างสำหรับตัวของพวกเขา

⁶ เมื่อมีเหตุร้ายประสบแก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจำเป็นต้องมาหาท่านนะบีให้ช่วยเหลือ

⁷ คือสาบานแก่ท่านนะบิวว่าที่พวกเขาไปหากะอูบบิน อัล-อัซร็อฟ ซึ่งเป็นชาวยิวเพื่อให้เขาตัดสินระหว่างเขากับชาวยิวคนหนึ่ง ทั้งๆ ที่ชาวยิวได้เสนอให้ท่านนะบีตัดสินนั้น ก็เพื่อต้องการจะทำดีแก่พวกเขา และให้เกิดการปรองดองกันเท่านั้น หากใช้อื่นใดไม่ แน่นนอนคำแก้ตัวดังกล่าว ย่อมฟังไม่ขึ้นเพราะมันขัดต่อความเป็นจริง และนะบีย่อมไปยอมเชื่อด้วย

63. คนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรู้อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดั่งนั้นเจ้าจงผินหลังให้แก่พวกเขา และจงตักเตือนพวกเขาและจงกล่าวแก่พวกเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวของพวกเขาอย่างสาแก่ใจ¹

64. และเราได้ส่งรอซูลคนใดมานานอกจากเพื่อให้เขาได้รับการเชื่อฟัง² ด้วยอนุมิตของอัลลอฮ์เท่านั้น และแม้ว่าพวกเขาในขณะเวลาที่พวกเขาอธรรมแก่ตัวเอง³ ได้มาหาเจ้า แล้วขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์และรอซูลก็ได้ขอภัยโทษให้แก่พวกเขาด้วยแล้ว แน่อน พวกเขาก็ย่อมพบว่าอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

65. มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใด ๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินไป และพวกเขายอมจำนนด้วยดี⁴

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١١٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١١٨﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١١٩﴾

¹ พูดให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงแค่ไหน และจะได้รับโทษสถานใด ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาเข็ดหลาบไม่ประพฤตินั้นอีกต่อไป

² เพื่อให้ผู้คนที่เชื่อฟังท่านเท่านั้น แล้วพวกเขาก็จะได้รับหลักความเชื่อถือที่ถูกต้อง และประพฤตินั้นทางที่ดีงาม เพราะเป็นคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์

³ เป็นประโยคแทรกกล่าวคือ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้ให้กะอูบีน อัล-ฮัจหรือพดัดสินในกรณีที่เขาพิพาทกัน อันนับเป็นการอธรรมแก่ตัวเองก็ตาม แต่ถ้าพวกเขามาหาท่านนะบี แล้วขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ แล้วนะบีก็ช่วยขอโทษด้วยแล้ว อัลลอฮ์ก็จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา

⁴ คือมีใจเห็นชอบตามที่ท่านนะบีตัดสินทุกอย่าง เช่นนี้พวกเขาจึงจะอยู่ในฐานะผู้ศรัทธา

66. และแม้ว่าเราได้กำหนดแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงฆ่าตัวของพวกเขาเองหรือจงออกไปจากหมู่บ้านของพวกเขา พวกเขาก็ไม่กระทำตามกำหนดนั้น¹ นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่บ้านเขาเท่านั้น และแม้ว่าพวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่พวกเขาได้รับคำแนะนำแล้ว แน่หนอนก็เป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเขาและเป็นสิ่งที่ทำให้มันคงยิ่ง²

67. และถ้าเช่นนั้นแล้ว แน่หนอนเราก็จะให้แก่พวกเขา ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวงจากที่เรานี่เอง

68. และแน่หนอน เราก็จะแนะนำแก่พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรง

69. และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลแล้ว ชนเหล่านี้จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาเมตตาแก่พวกเขา อันได้แก่บรรดาอะบีบรรดาผู้ที่เชื่อโดยศุขญี³ บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี และชนเหล่านี้แหละเป็นเพื่อนที่ดี

70. ความกรุณาดังกล่าวนั้นมาจากอัลลอฮ์และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
أَوْ ائْتُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا قَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ
وَلَوْ أَنَّهُمْ قَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَإَشَدَّ تَنبِيْهُنَّ ﴿٦٦﴾

وَإِذَا لَا تَأْتِيَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

وَلَهْدِيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشَّاهِدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

¹ เพราะพวกเขามิได้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด ซึ่งถ้าพวกเขาศรัทธาแล้วไม่ว่าพวกเขาจะถูกกำหนดให้ทำอะไรจะต้องถือว่าเป็นคำสั่งของพระเจ้า และจะต้องมั่นใจว่า คำสั่งของพระเจ้านั้นล้วนแต่จะก่อให้เกิดความดีแก่พวกเขาทั้งสิ้น แม้จะใช้ให้พวกเขาฆ่าตัวเองหรืออพยพออกจากหมู่บ้านของพวกเขาไป

² ทำให้การอีมานมั่นคงยิ่ง

³ ผู้ที่เชื่อด้วยความยินดีในทุกสิ่งที่ท่านนะบีแจ้งให้ทราบ เช่นท่านอะบูบักร์ เป็นต้น

71. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยึดถือไว้ซึ่งความระมัดระวังของพวกเจ้า¹ แล้วจงออกไปเป็นกลุ่ม ๆ หรือออกไปโดยรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน²

72. และแท้จริงในหมู่พวกเจ้านั้นมีผู้ที่ทำซุกซำ³ อยู่ หากมีเหตุร้ายใด⁴ ประสบแก่พวกเจ้า เขาก็กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาแก่ฉัน ที่ฉันมิได้ร่วมอยู่กับพวกเขา⁵

73. และถ้าหากว่ามีความกรุณาใด ๆ จากอัลลอฮ์ได้ประสบกับพวกเจ้าแล้ว⁶ แน่نونเขาก็จะกล่าวประหนึ่งไม่เคยมีความชอบพอใด ๆ เกิดขึ้นระหว่างพวกเจ้ากับเขาว่า โอ้หวังว่าฉันได้ร่วมอยู่กับพวกเขา แล้วฉันก็จะได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง⁷

74. จงสู้รบในทางของอัลลอฮ์เกิดบรรดาผู้ชายชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ด้วยปรโลก⁸ และผู้ใดสู้รบในทางของอัลลอฮ์ และเขาถูกฆ่าหรือได้รับชัยชนะ เราจะให้รางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา

75. มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ ที่พวกเจ้าไม่สู้รบในทางของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾

وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَن لَّيْطِنَ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾

وَلِيْنَ أَصَابَكُمْ فَضَّلْ مِنْ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَانَ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبَسْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿٧٤﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا

¹ ให้ระวังอยู่เสมอด้วยการเตรียมกำลังให้พร้อม

² ไปเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อทำการสอดแนม หรือยกกำลังออกไปเป็นขบวนทัพ เพื่อทำการรบ

³ เพื่อจะได้ออกไปไม่ทันขบวนทัพ และจะได้แก้ตัวว่าเขาจะออกไปเหมือนกันแต่ไปไม่ทัน มีไซหนี่

⁴ คือ พายุแพ้วหรือมีการเสียชีวิต

⁵ มิได้ร่วมในสนามรบ

⁶ คือได้รับชัยชนะ และได้ทรัพย์สินหลาย

⁷ ได้รับเกียรติและได้ส่วนแบ่งในทรัพย์สินหลาย

⁸ คืออุทิศชีวิตเพื่อศาสนาของอัลลอฮ์ในทุกวิถีทางในโลกนี้ ทั้งนี้เพื่อหวังความโปรดปรานจากพระองค์ในปรโลก

บรรดาผู้อ่อนแอ ไม่ว่าชายและหญิง และเด็ก ๆ ต่างกล่าวกันว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดนำพวกเราออกไปจากเมืองนี้¹ ซึ่งชาวเมืองเป็นผู้เข้มแข็งแก และโปรดให้มีขึ้นแก่พวกเราซึ่งผู้คุ้มครองคนหนึ่งจากที่พระองค์ และโปรดให้มีขึ้นแก่พวกเราซึ่งผู้ช่วยเหลือคนหนึ่งจากที่พระองค์

76. บรรดาผู้ที่ศรัทธาอัน พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอัน พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอิกฺ-ญอซฺ² ดังนั้น พวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาสมุนของชัยฏอนเถิด³ แท้จริงอุบายของชัยฏอนนั้นเป็นสิ่งอ่อนแอ⁴

77. เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา⁵ ว่า จงระวังมือของพวกเจ้าก่อนเกิด และจงละหมาด และจงชำระชะกาต ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขา ทันใดนั้น กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็กลัวมนุษย์เช่นเดียวกับกลัวอัลลอฮ์⁶ หรือกลัวยิ่งกว่า และพวกเขา

أَخْرَجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

¹ เมืองมักกะฮ์

² หมายถึงชัยฏอน และชัยฏอนนั้นคือญินที่ประพฤตชั่วและคอยชักนำให้มนุษย์กระทำความชั่ว

³ คือมนุษย์ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของมัน หรือผู้ที่ปฏิบัติตามการชักนำของมัน

⁴ ถ้ามนุษย์มีจิตใจเข้มแข็งแล้ว ก็ชนะสมุนของมันได้ เพราะอุบายที่มีนวางไว้ให้แก่สมุนของมันนั้นมิได้แข็งแรงแต่อย่างใด

⁵ คือบรรดาผู้ศรัทธาขณะที่ถูกมุชริกมักกะฮ์ข่มเหงรังแก ซึ่งพวกเขาคิดที่จะต่อสู้ แล้วได้รับคำสั่งจากอัลลอฮ์ให้ระงับการต่อสู้ไว้ก่อน

⁶ การสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นหลังจากที่ได้อพยพไปมะดีนะฮ์แล้ว แล้วกลุ่มหนึ่งซึ่งเคยคิดที่จะต่อสู้พวกมุชริกที่มักกะฮ์ กลับไม่ยอมสู้โดยกลัวว่าฝ่ายมุชริกจะฆ่าพวกเขาตาย ประหนึ่งว่าพวกเขากลัวมุชริก เหมือนกับกลัวอัลลอฮ์หรือกลัวลนลานยิ่งกว่า

กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา เพราะเหตุใดพระองค์จึงได้กำหนดการสู้รบขึ้นแก่พวกเรา¹ พระองค์จะทรงเลื่อนให้แก่พวกเรายังกำหนดเวลาอันใกล้ไม่ได้หรือ² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งอำนวยความสะดวกแห่งโลกนี้นั้นเล็กน้อยเท่านั้น³ และปรโลกนั้นดียิ่งกว่าสำหรับผู้ที่ยำเกรง และพวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่าขนาดร่องเมล็ดอินทผลัม⁴

78. ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ความตายก็ย่อมมาถึงพวกเจ้า และแม้ว่าพวกเจ้าจะอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม และหากมีความดีใดๆ ประสพแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากอัลลอฮ์ และหากมีความชั่วใดๆ ประสพแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่า สิ่งนี้มาจากเจ้า⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทุกอย่าง นั้นมาจากอัลลอฮ์ทั้งสิ้น มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่กลุ่มชนเหล่านี้ กระนั้นหรือ ที่พวกเขาห่างไกลที่จะเข้าใจคำพูด

حَيْرَ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَإِنْ هُوَ إِلَّا الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

¹ คือกำหนดเร็วไป ซึ่งเป็นคำพูดของคนใจไม่สู้ ซึ่งมีอยู่ทุกสมัย

² เลื่อนเวลาให้ล่าช้าไปอีกนิดหน่อยไม่ได้หรือ ?

³ คือจะหวงชีวิตไปใย แม้ว่าจะมีชีวิตอยู่นานเท่านานในโลกนี้ ก็จะได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะสิ่งอำนวยความสะดวกในโลกนี้มีน้อยนิดเดียว

⁴ ที่ร่องเมล็ดอินทผลัมนั้นมีร่องเล็กยาวไปตามเม็ดซึ่งจะบรรจุสิ่งใดลงไปก็รับได้นิดหน่อย ด้วยเหตุนี้คนอริบจึงถือเป็นสิ่งเล็กน้อย และถ้าต้องการจะเปรียบเทียบอะไรว่าเป็นสิ่งเล็กน้อยก็มักจะเอาร่องบนเม็ดอินทผลัมาเปรียบเทียบ

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือเมื่อเกิดการแห่งแล้ง อาหารขาดแคลนก็กล่าวหาว่า ท่านนะบีเป็นต้นเหตุที่มาพูดว่าตนเป็นอรุสของอัลลอฮ์ทำให้เราเชื่อ พระองค์จึงได้ลงโทษพวกเรา

79. ความมดีโต ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้น มาจาก อัลลอฮ์¹ และความชั่วโต ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้นมาจากตัวของเจ้าเอง² และเราได้ส่งเจ้าไปเป็นรอสูลแก่มนุษย์ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน³

80. ผู้ใดเชื่อฟังรอสูล แน่นอนเขาก็เชื่อฟัง อัลลอฮ์แล้ว และผู้ใดผินหลังให้ เราก็กทำให้ส่งเจ้าไปในฐานะเป็นผู้ควบคุมพวกเขาไม่

81. และพวกเขา กล่าวว่า เชื่อฟัง⁴ แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้าแล้ว กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็ได้วางแผนในเวลากลางคืน อื่นจากสิ่งที่เจ้ากล่าว และอัลลอฮ์จะทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน ดังนั้นจงเพิกเฉยต่อพวกเขาเสีย และจงมอบหมายแก่อัลลอฮ์เถิด⁵ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

82. พวกเขาไม่พิจารณาอัล-กูรอานบ้างหรือ และหากว่า อัล-กูรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้วแน่อนพวกเขาจะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَا لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوْ جَدُوا فِيهِ آخِذِينَ مِمَّا كَفَرُوا ﴿٨٢﴾

¹ เนื่องจากปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงแนะนำไว้

² เนื่องจากฝ่าฝืนคำแนะนำของพระองค์

³ คือเป็นพยานยืนยันในการกระทำของมนุษย์ เพราะพระองค์ทรงรู้เห็นทุกอย่างในสิ่งที่มนุษย์กระทำ

⁴ คือพวกมุนาฟิกนั้นเมื่อได้รับคำสั่งจากท่านนะบีให้ปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้แล้ว พวกเขาก็จะกล่าวว่า พวกเราเชื่อฟังและจะปฏิบัติตาม

⁵ มอบหมายให้อัลลอฮ์ทรงจัดการแก่พวกเขาเอง

83. และเมื่อมีเรื่องหนึ่งเรื่องใดมายังพวกเขาจะเป็นความปลอดภัยก็ดีหรือความกลัวก็ดี¹ พวกเขา ก็จะแพร่มันออกไป² และหากว่าพวกเขาให้มันกลับไปยังรอซูล และยังผู้ปกครองงานในหมู่พวกเขาแล้ว³ แน่نونบรรดาผู้ที่วิจิฉฉัยมันในหมู่พวกเขาก็ย่อมรู้มันได้ และหากมิใช่ความเมตตาของอัลลอสยฺที่มีต่อพวกเขาแล้ว แน่نون พวกเขา ก็คงปฏิบัติตามชัยฏอนไปแล้ว นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁴

84. เจ้า⁵ จงสู้รบในทางของอัลลอสยฺเถิด โดยที่เจ้ามิได้ถูกบังคับ (ให้เกณฑ์ผู้ใด) นอกจากตัวของเจ้าเอง และจงปลุกใจบรรดาผู้ศรัทธาด้วยเป็นไปได้ว่าอัลลอสยฺจะทรงยับยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ และอัลลอสยฺเป็นผู้ทรงมีกำลังรบที่เข้มแข็งกว่า⁷ และเป็นผู้ทรงมีการลงโทษที่รุนแรงกว่า

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ
أَدَّعَوْا بِهٖ وَيُرَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي
الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ
وَلَوْ لَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ لَآتَبَعْتُمْ
الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

فَقَنْبِلٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكُفُّ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِضَ
الْمُؤْمِنِينَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَأَلَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾

¹ จะเป็นข่าวคราวที่ทหารได้รับชัยชนะและปลอดภัยก็ดี หรือได้รับความปราชัยและสูญเสียชีวิตก็ดี

² พวกที่มีฝีมืออันอ่อนแอก็จะดีอกดีใจหรือตกอกตกใจจนเลยขอบเขต และแพร่ข่าวกันออกไปสู่ประชาชนคนอื่น ๆ ก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นเนื่องจากความเข้าใจผิดหรือได้รับข่าวที่ไม่ถูกต้อง

³ หมายถึงบรรดาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับชาวนั้นโดยตรง

⁴ ถ้าอัลลอสยฺไม่ทรงกรุณาแนะนำให้พวกเขาจับฟังข่าวการสู้รบจากท่านนะบี และบรรดาเจ้าหน้าที่แกลงข่าวโดยตรงแล้ว แน่نونพวกเขาก็จะปฏิบัติตามการชี้แนะของชัยฏอนกันแล้ว นั่นก็หมายความว่าพวกเขาจะต้องได้รับความหายนะอย่างแน่نون และผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามชัยฏอนนั้นก็จะมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลอสยฺออลยฺฮิวะซัลลัม

⁶ ยับยั้งกำลังรบของผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยกำลังรบของบรรดาผู้ศรัทธา

⁷ ถ้าพระองค์ทรงช่วยเหลือแล้ว แน่نونฝ่ายผู้ศรัทธาต้องชนะอย่างแน่نون เพราะพระองค์ก็ทรงมีกำลังรบเข้มแข็งกว่า

85. ผู้ใดที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดีก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความดีนั้น¹ และผู้ใดให้ความช่วยเหลืออย่างชั่ว ก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความชั่วนั้น² และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

86. และเมื่อพวกเขาได้รับคำอวยพรจะด้วยคำอวยพรใดๆ ก็ตาม³ ก็จงกล่าวคำอวยพรตอบที่ดีกว่านั้น⁴ หรือไม่ก็กล่าวคำอวยพรนั้นตอบกลับไป⁵ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงค้ำถุนับในทุกสิ่งทุกอย่าง⁶

87. อัลลอฮ์นั้นคือไม่มีผู้ใดที่ได้รับการเคารพสักการะโดยเที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้นแน่นอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหลายสู่วันกิยามะฮ์⁷ ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์

88. มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขากระนั้นหรือที่พวกเขาได้กลายเป็นสองพวก ในกรณีบรรดา

مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْبِلًا ﴿٨٥﴾

وَإِذْ حُجِّبْتُمْ بِنَجْوَةٍ فَجِئُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجَمِّعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَيْعَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

﴿ مَا لَكُمْ فِي النِّفْقَيْنِ فِتْنَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَمَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أْتَرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا وَمَنْ أَضَلَّ اللَّهُ

¹ เขาก็จะได้รับส่วนดีที่เขาให้ความช่วยเหลือนั้นในโลกนี้ด้วย และในปรโลกนั้นเขาจะได้รับการตอบแทนความดีที่อัลลอฮ์ชูก

² เขาจะได้รับส่วนชั่วที่เขาให้ความช่วยเหลือนั้นในโลกนี้ และในปรโลกเขาได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ชูก

³ เช่นได้รับคำอวยพรว่า *السلام عليكم* เป็นต้น

⁴ เช่นกล่าวว่า *وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته*

⁵ เช่นกล่าวตอบว่า *وعليكم السلام*

⁶ คือค้ำถุนับไว้ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้ประกอบไว้จะดีหรือชั่วจะมากมายหรือเล็กน้อยก็ตาม แม้แต่การกล่าวอวยพรตอบที่ดีกว่าก็จะทรงคิดค้ำถุนับไว้เพื่อตอบแทน

⁷ คือจะทรงให้พวกเขาทุกคนเสียชีวิต และฟื้นคืนชีพโดยพร้อมเพรียงกันในวันกิยามะฮ์

มูนาฟิกเหล่านั้น¹ และอัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเขา
กลับสู่สภาพเดิมแล้ว² เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขา
ได้ชวนชวายไว้³ พวกเขาต้องการที่จะแนะนำ
ผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลงผิดไปแล้วกระนั้นหรือ
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงผิดไปแล้ว เขาก็
จะไม่พบทางใด ๆ สำหรับเขาเป็นอันขาด

89. พวกเขาชอบหากว่า พวกเขาจะปฏิเสธ
ศรัทธา ดังที่พวกเขาได้ปฏิเสธ พวกเขาจะได้
กลายเป็นผู้ที่เท่าเทียมกัน⁴ ดังนั้นจงอย่าได้ยึด
เอาใครในหมู่พวกเขาเป็นมิตร จนกว่าพวกเขา
จะอพยพไปในทางของอัลลอฮ์⁵ แต่ถ้าพวกเขา
ผินหลังให้ก็จงเอาพวกเขาไว้⁶ และจงฆ่าพวกเขา
ณ ที่ที่พวกเขาพบพวกเขา และจงอย่าเอาใคร
ในหมู่พวกเขาเป็นมิตรและผู้ช่วยเหลือ⁷

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهْجُرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعُدُّوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَنْجِدُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا
وَلَا تَصْبِرُوا ﴿٩٠﴾

¹ หมายถึงชาวมักกะฮ์กลุ่มหนึ่งซึ่งได้แสดงตนว่าศรัทธาต่อท่านนะบี แต่พวกเขาไม่ยอมอพยพไปมะดีนะฮ์
เยี่ยงบรรดาผู้ศรัทธาคนอื่น ๆ ในการนี้ทำให้บรรดาผู้ศรัทธาซึ่งอยู่ที่มะดีนะฮ์มีความเห็นแบ่งออกเป็นสอง
ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควรจะตัดสัมพันธ์และสู้รบกับพวกที่ได้ เคยแสดงตนว่าเป็นผู้ศรัทธาต่อท่านนะบี
แต่อีกฝ่ายหนึ่งรู้ถึงสภาพของพวกเขาดี จากการปฏิบัติที่เป็นศัตรูของพวกเขาจึงเห็นว่าพวกนี้มิได้ศรัทธา
จริง และได้ปฏิเสธศรัทธาไปแล้ว

² ให้พวกเขากลับเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาดังเดิม

³ เนื่องจากการกระทำของพวกเขาเอง

⁴ คือมีฐานะเท่าเทียมกับพวกเขาโดยที่ เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยกัน

⁵ คืออพยพไปมะดีนะฮ์เพื่อร่วมภารกิจในวิถีทางของอัลลอฮ์

⁶ ให้จับพวกเขาเป็นเชลยหากมีโอกาส

⁷ เป็นผู้ช่วยเหลือในการส่งข่าวความเคลื่อนไหวของพวกกุเรชมักกะฮ์ เพราะเขามิได้จริงจังต่อพวกเจ้า

90. นอกจากบรรดาผู้ที่ติดต่อกันอยู่¹ กับพวกหนึ่ง ซึ่งระหว่างพวกเจ้ากับพวกนั้นมีพันธสัญญาอยู่² หรือบรรดาผู้ที่มาหาพวกเจ้าโดยที่หัวอกของพวกเขาอดอัน³ ต่อการที่พวกเขาจะสู้รบกับพวกเจ้าหรือสู้รบกับหมู่ชนของพวกเขาเอง⁴ และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนก็ทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว แล้วแน่หนอนพวกเขาก็สู้รบกับพวกเจ้าแล้วด้วย แต่ถ้าพวกเขาออกห่างพวกเจ้า โดยที่มิได้ทำการสู้รบกับพวกเจ้า และได้เจรจาแก่พวกเจ้า ซึ่งการประนีประนอมแล้วไซ้ร อัลลอฮ์ก็ไม่ทรงให้มีทางใดแก่พวกเจ้าที่จะขจัดพวกเขาได้⁵

91. พวกเจ้าจะพบพวกอื่นอีก⁶ โดยพวกเขาปรารถนาที่จะปลอดภัยจากพวกเจ้า⁷ และปลอดภัยจากพวกเขาเอง⁸ คราใดที่พวกเขาถูก

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
أَوْ جَاءَ وَكُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ
أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَتَلُوكُمْ فَإِنْ آعَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُواكُمْ وَالْقَوَا
ئِمَّكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

سَتَجِدُونَ الْعَٰرِبِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَّارِدُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ
لَمْ يَعْرَ لُوكُمْ وَيُلَاقُوا إِلَيْكُمْ وَالسَّلَامَ وَكفُّوا أَيْدِيَهُمْ

¹ คือมีความสัมพันธ์กันและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

² มีพันธสัญญาที่จะไม่รุกรานกันและสู้รบกัน กล่าวคือถ้าฝ่ายมุมีนจะจัดการแก่พวกมุนาฟิกดังกล่าว แน่หนอนผู้ที่มีสัมพันธ์อยู่กับพวกเขาก็ต้องช่วยเหลือ นั่นก็หมายถึงว่า ฝ่ายมุมีนจะต้องทำศึกกับผู้ที่มิสัมพันธ์อยู่ระหว่างกันอย่างแน่หนอน อันเป็นการกระทำที่ เป็นการละเมิดสัญญา ด้วยเหตุนี้จึงให้มุมีนละเว้นไม่กระทำต่อมุนาฟิกที่อยู่ในข่ายดังกล่าว

³ ไม่มีแกลใจที่จะสู้รบกับพวกเจ้า เพราะไม่ปรารถนาที่จะฆ่าฟันกับผู้ที่เคยรู้จักมักคุ้นกันมาก่อน กล่าวคือพวกเขาจะไม่ร่วมกับมุชริกมักกะฮ์รบกับฝ่ายมุสลิม

⁴ ไม่ปรารถนาที่จะรวมกับฝ่ายมุสลิมรบกับพวกมุชริกซึ่งเป็นพวกของเขา

⁵ เลิกคิดที่จะประหารพวกเขาเพราะอัลลอฮ์ไม่ทรงเปิดทางให้กระทำได้

⁶ คือพวกอะซัด และ มือดฟาน ซึ่งอยู่รอบ ๆ เมืองมะดีนะฮ์

⁷ ปรารถนาที่จะได้รับความปลอดภัยจากพวกเจ้า ด้วยการแสดงตนเข้ารับนับถืออิสลาม

⁸ ปรารถนาที่จะได้รับความปลอดภัยจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาด้วย โดยกล่าวยืนยันแก่พวกเขาว่า พวกเขายังคงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่

ให้กลับไปสู่การพิตนะฮ์¹ พวกเขา ก็ถูกให้กลับไปอยู่ในนั้นตามเดิม² ดังนั้นถ้าพวกเขาได้ ออกห่างจากพวกเจ้าไป³ และมีได้เจรจาแก่ พวกเจ้าซึ่งการประนีประนอม และมีได้ระงับมือของพวกเขาแล้ว⁴ ก็จงเอาพวกเขาไว้⁵ และจงฆ่าพวกเขา ณ ที่ที่พวกเจ้าพบพวกเขา⁶ และชนเหล่านี้แหละเราได้ให้มีอำนาจอันชัดเจนแก่ พวกเจ้าที่จะขจัดพวกเขาได้

92. และมีใช้วิธีของผู้ศรัทธาที่จะฆ่าผู้ศรัทธา คนหนึ่งคนใด นอกจากด้วยความผิดพลาดเท่านั้น⁷ และผู้ใดที่ฆ่าผู้ศรัทธาด้วยความผิดพลาดแล้ว ก็ให้มี การปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธา คนหนึ่งให้เป็นไท และให้มีค่าทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา⁸ นอกจากว่า ครอบครัวของพวกเขาจะทำทานให้เท่านั้น⁹ แต่

فَحَدُّهُمْ وَأَقْلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُمُوهُمْ
وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٩٢﴾

وَمَا كَانَ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رُبُوبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا
فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رُبُوبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ. وَتَحْرِيرُ رُبُوبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ

¹ พิตนะฮ์ ที่นี้หมายถึงการซิริกหรือการให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์

² คือพวกเขา ก็กลับกระทำการซิริกตามเดิมโดยมิได้ตระคิดชะงใจต่อการปฏิญาณตนเป็นมุสลิมของ พวกเขา เพราะการปฏิญาณตนเป็นมุสลิมนั้น เป็นการประกาศเลิกการทำซิริกโดยเด็ดขาด ดังกล่าวนี้ เป็นการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้รับนับถืออิสลามด้วยความจริงใจ

³ หมายถึงมิได้เลิกที่จะก่อกวนพวกเจ้า

⁴ คือยังมีได้ล้มเลิกในการร่วมมือพวกมุชริกทำการสู้รบกับพวกเจ้า

⁵ จับพวกเขาไว้เป็นเชลยหากมีโอกาส

⁶ ถ้าจับเป็นเชลยไม่ได้ก็ให้ฆ่าเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พบพวกเขา

⁷ เนื่องจากไม่ทราบว่าเขาเป็นมุมนิหรืออื่นใดก็ตามที่มีได้เจตนา

⁸ หมายถึงทนายของเขา สำหรับค่าทำขวัญตามที่ท่านนั้นบีได้กำหนดไว้ นั่นคือ อูรฺร็อยตัวหรือไม่ก็จ่าย เป็นเงินเท่ากับราคาอูรฺร็อยตัว ทั้งนี้ถ้าทั้งสองฝ่ายเห็นชอบ ดังกล่าวนี้ถ้าผู้ตายอยู่ในครอบครัวที่อูรฺร็อย เป็นหลักทรัพย์ของเขา แต่ถ้าผู้ตายอยู่ในครอบครัวที่หลักทรัพย์ของพวกเขาเป็นเงินทองแล้วก็ให้จ่ายค่า ทำขวัญหนึ่งพันดีนาร

⁹ ถ้าครอบครัวของผู้ตายยกค่าทำขวัญเป็นทานให้ก็ไม่ต้องจ่ายค่าทำขวัญ

ถ้าหากเขาอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรูของพวกเขา โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และถ้าเขาอยู่ในหมู่ชนที่มีพันธสัญญา¹ ระหว่างพวกเขากับพวกเขาแล้ว ก็ให้มีการทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา และให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่ง ผู้ใดที่ไม่พบ² ก็ให้มีการถือศีลอดสองเดือนต่อเนื่องกัน³ เป็นการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

93. และผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ การตอบแทนแก่เขาก็คือ นรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั่นตลอดกาล และอัลลอฮ์ก็ทรงกริ้วโกรธเขา และทรงละอาญ์เขา และได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง

94. ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาเดินทางไปในทางของอัลลอฮ์ ก็จงให้ประจักษ์ชัดเสียก่อน⁴ และจงอย่ากล่าวแก่ผู้ที่กล่าวสลามแก่พวกเขาว่า ท่านมิใช่เป็นผู้ศรัทธา⁵ โดยแสวงหา

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَاتَبَ اللَّهُ
عَلَيْمًا حَكِيمًا ﴿١٣﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاءُ
جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَعُضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَتَيَبَّسُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ
لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبِعُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِيهِ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ

¹ มีพันธสัญญาว่าจะไม่รุกรานกันและไม่ทำการสู้รบกัน

² ไม่พบทาสหญิงที่ปลดปล่อยหรือไม่มีเงินพอที่จะซื้อทาสหญิงเพื่อทำการปลดปล่อย

³ คือถ้าขาดวันใดวันหนึ่งจะเป็นชวงใดก็ตามโดยที่มิใช่เป็นอุปสรรคที่บัญญัติศาสนาผ่อนผันให้แล้วก็ตามก็ให้เริ่มต้นถือใหม่

⁴ คือเดินทางไปสอดแนมดูความเคลื่อนไหวของฝ่ายศัตรู ในการนี้ถ้าพบกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดหรือคนหนึ่งคนใดก็จงทำการสอบสวนให้แน่ชัดเสียก่อนว่าเขาเป็นฝ่ายศัตรูหรือไม่ก่อนที่จะจัดการใด ๆ แก่พวกเขาเพื่อว่าจะได้ไม่เกิดการผิดพลาด

⁵ ทั้งนี้ เพื่อต้องการฆ่าเขาโดยปรารถนาในทรัพย์สินของเขาเท่านั้น

สิ่งอำนวยความสะดวกให้ชนชั่วครวแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ แต่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมิบังจายยังชีพอันมากมาย¹ ในทำนองเดียวกันนั้นพวกเจ้าก็เคยเป็นมาก่อน² แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเจ้า³ ดังนั้นพวกเจ้าจึงให้ประจักษ์เสียก่อน⁴ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างดีถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

95. บรรดาผู้ที่นั่งอยู่จากหมู่มุมนี่มิใช่ผู้มีความเดือดร้อน⁵ และบรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์ ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา นั้น หาได้เท่าเทียมกันไม่ อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา เหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่⁶ ขึ้นหนึ่ง และทั้งหมดนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้ให้ซึ่งสิ่งที่ดีเยี่ยม⁷ แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละเหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ด้วยรางวัลอันใหญ่หลวง

كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ أَتَى اللَّهَ عَلَىٰكُمْ
فَتَيَبَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ
دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَ وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

¹ คืออย่าได้เห็นแก่สิ่งเล็กๆ น้อยที่อำนวยความสะดวกเพียงชั่วครวนั้นเลย ถึงกับต้องฆ่าคนโดยมิได้สอบสวนให้ต้องแท้ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้ศรัทธาพึงหวังสิ่งอำนวยความสะดวกจากอัลลอฮ์ดีกว่า และถาวรด้วยซึ่ง ณ ที่พระองค์นั้นมิสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ชีวิตมากมายก่ายกอง

² เมื่อพวกเจ้ารับนับถืออิสลามใหม่ ๆ ก็ยังไม่รู้เรื่องอะไรมากนักและความศรัทธาก็ยังไม่เข้มแข็ง เช่นเดียวกับพวกเขานั้นแหละ ดังนั้นจงตระหนักในเรื่องนี้ไว้

³ ให้พวกเจ้ามีความเข้าใจในอิสลามดีขึ้นและมีอีมานเข้มแข็งขึ้น

⁴ สอบสวนให้ต้องแท้เสียก่อน แล้วลงมือกระทำการ

⁵ ผู้ที่ไม่ยอมออกไปช่วยสู้รบกับศัตรูทั้ง ๆ ที่มีได้เจ็บป่วยและมีอุปสรรคใด ๆ

⁶ หมายถึงผู้ที่เจ็บป่วยหรือมีอุปสรรค ซึ่งไม่สามารถออกไปสู้รบได้ทั้ง ๆ ที่มีความปรารถนา

⁷ หมายถึงว่าผู้ที่ออกไปสู้รบและผู้ที่มิได้ออก เนื่องจากมีอุปสรรคและมีจิตใจปรารถนา นั้น อัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้ว่าจะทรงตอบแทนสวรรค์ให้ทั้งหมด คำว่า "สิ่งที่ดีเยี่ยม" หมายถึงสวรรค์

96. (คือพวกเขาจะได้รับ) หลายชั้น¹ จากพระองค์ และ (จะได้รับ) การอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตาด้วย และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

97. แท้จริงบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์ได้เอาชีวิตของพวกเขาไป โดยที่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองนั้น² มลาอิกะฮ์ได้กล่าวว่าพวกเจ้าปรากฏอยู่ในสิ่งใด³ พวกเขา กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ⁴ ในแผ่นดิน⁵ มลาอิกะฮ์กล่าวว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์มีได้กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปอยู่ในส่วนนั้น⁶ ชนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาคือนรกยะฮันนัม และเป็นที่กลับไปอ่อนชั่วร้าย

98. นอกจากบรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ ไม่ว่าจะเป็นชายและหญิง และเด็ก ก็ตามที่ไม่สามารถมีอุปบายใด ๆ ได้⁷ และทั้งไม่ได้รับการแนะนำทางหนึ่งทางใดด้วย⁸

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ عَزُومًا
رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْغَالِبِينَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ تُكِنُّ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجَرُوا فِيهَا فَأَوْلَيْتَكَ
مَا أُنْهَاهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ
لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

¹ ผู้ที่ออกไปสู้รบนั้นจะได้รับเกียรติและตำแหน่งหลายชั้นจากอัลลอฮ์ซึ่งเหนือกว่าผู้ที่มิได้ออกไป เพราะมีอุปสรรคและมีจิตใจปรารถนาชั้นหนึ่ง

² เนื่องจากไม่ยอมอพยพไปมะดีนะฮ์ทั้ง ๆ ที่สามารถจะอพยพไปได้ในขณะเดียวกันก็สามารถที่จะปฏิบัติศาสนาได้ เพราะกลัวพวกมุชริกทำร้าย

³ คือพวกเจ้าทำอะไรกันอยู่ให้อพยพไปมะดีนะฮ์ก็ไม่ได้ และสิ่งที่ศาสนาใช้ก็ทำไม่ได้

⁴ ถูกนับอยู่ในจำพวกที่อ่อนแอและอยู่ในข่ายผู้ที่ได้รับอภัย

⁵ หมายถึงในมักกะฮ์

⁶ มลาอิกะฮ์รู้ดีว่าพวกเขาเข้ามิดีเป็นผู้อ่อนแอ จึงได้กล่าวในเชิงปฏิเสธคำอ้างของพวกเขาว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นมีได้กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปให้พ้นจากการช่มเหงของพวกมุชริก เพื่อปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา หากพวกเจ้ามีศรัทธาอย่างแท้จริง

⁷ ไม่สามารถจะมีอุปบายหรือแผนการใด ๆ ที่จะหลบหนีพวกมุชริก อพยพไปมะดีนะฮ์ได้

⁸ ถ้าจะหลบหนีออกจากมักกะฮ์ไปได้ ก็ไม่มีใครจะนำทางไปมะดีนะฮ์อีก เพราะการเดินทางไปมะดีนะฮ์นั้นถ้าไม่รู้ทางก็เหมือนไปตายนั่นเอง

99. คนเหล่านี้แหละอัลลอฮ์ อาจจะทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิเษกผู้ทรงยกโทษเสมอ

100. และผู้ที่อพยพไปในทางของอัลลอฮ์ เขาก็จะพบในผืนแผ่นดิน ซึ่งสถานที่ที่อพยพไปอันมากมาย และความมั่งคั่งด้วย¹ และผู้ที่ออกจากบ้านของเขาไป ในฐานะผู้อพยพไปยังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์² แล้วความตายก็มาถึงเขา แน่นอนรางวัลของเขาในนัย่อมปรากฏอยู่แล้ว ณ อัลลอฮ์³ และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภิเษกผู้ทรงเมตตาเสมอ

101. และเมื่อพวกเขาเดินทางไปในผืนแผ่นดิน ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเขาในการที่พวกเขาจะลดลงจากการละหมาด⁴ หากพวกเขากลัวว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะข่มเหงรังแกพวกเขา แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น เป็นศัตรูอันชัดเจนแก่พวกเขา

102. และเมื่อเจ้า⁵ อยู่ในหมู่พวกเขา แล้วเจ้าได้ให้มีการปฏิบัติละหมาดขึ้นแก่พวกเขา ดังนั้นกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จะยืนละหมาดร่วมกับเจ้า

فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَغْفُوَهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
عَفُورٌ ﴿٩٩﴾

﴿ وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْتَمًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ
وِرَسُولِهِ ثُمَّ يَدْرِكْ الْمَوْتَ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُوا
مِنَ الصَّلَاةِ إِن كُنتُمْ أَنفُسِكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِن الْكَافِرِينَ كَانُوا كَعِدْوَانُنَا ﴿١٠١﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَقِمْتُمْ
طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكُمْ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا
سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ

¹ ผู้ที่อพยพไปในทางของอัลลอฮ์อย่าได้กลัวว่าจะไม่มีที่พักอาศัย ตรงกันข้ามเขาจะพบที่พักพิงอันมากมาย และยิ่งกว่านั้นเขาจะได้พบกับความมั่งคั่งอีกด้วย

² อพยพไป เพื่อปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ และที่รอซูลของพระองค์แนะนำ

³ แม้ว่าเขายังมิได้ถึงเป้าหมายในการอพยพไปก็ตาม เขาก็จะได้รับรางวัลในการอพยพนั้น

⁴ ลดจำนวนรักอัดของการละหมาดที่มีสี่รักอัดให้เหลือเพียงสองรักอัด (ละหมาดกออฮ์)

⁵ หมายถึงท่านนะบี มุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

และก็จะเอาอาวุธของพวกเขาถือไว้ด้วย ครั้นเมื่อพวกเขาหยุดแล้ว¹ พวกเขาก็จะอยู่เบื้องหลังของพวกเจ้า² และอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้ละหมาดก็จะมา และจงละหมาดร่วมกับเจ้า และจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวัง³ ของพวกเขา และอาวุธของพวกเขา บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น หากว่าพวกเจ้าละเลยอาวุธของพวกเจ้า และสัมภาระของพวกเจ้าแล้ว พวกเขาก็จะโจมตีพวกเจ้าอย่างรวดเร็ว และไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า หากว่าที่พวกเจ้ามีความเดือดร้อน เนื่องจากฝนตกหรือพวกเจ้าป่วย ในการที่พวกเจ้าจะวางอาวุธ⁴ ของพวกเจ้า และพวกเจ้าจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวังของพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอภัยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทิ้งหลาย

103. ครั้นเมื่อพวกเจ้าเสร็จจากการละหมาดแล้ว⁵ ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืนและนั่งและในสภาพนอนนอกแขนงของพวกเจ้า

طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَقَفَلُوا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَجَدَّةً ۗ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بَيْكُمُ أَذَىٰ مِن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ
مَرْضَىٰ ۚ أَن تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٣﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ وِيَمًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ

¹ เมื่อกลุ่มหนึ่งละหมาดตามท่านนะบิได้รักอ์ตหนึ่งแล้ว

² ให้ถอยไปอยู่เบื้องหลังเพื่อระมัดระวังมิให้ฝ่ายศัตรูถือโอกาสโอบเข้าด้านหลังเพื่อโจมตีขณะทำการละหมาด

³ ให้กลุ่มที่สองซึ่งกำลังทำการละหมาดร่วมกับท่านนะบิอยู่นั้นได้ยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวัง เพราะในขณะนี้ฝ่ายศัตรูอาจจะรู้แล้วว่าฝ่ายมุสลิมกำลังละหมาด พวกเขาอาจจะถือโอกาสนี้โจมตีก็ได้ ส่วนที่มีได้ให้กลุ่มแรกระมัดระวังขณะทำการละหมาดนั้น ก็เพราะว่าในขณะที่ฝ่ายมุสลิมเข้าแถวเพื่อทำการละหมาดนั้น ฝ่ายศัตรูย่อมเข้าใจว่าเป็นการเตรียมตัวเพื่อทำการรบ

⁴ ไม่ถืออาวุธขณะทำการละหมาด

⁵ คือละหมาดสองรักอ์ต ในขณะที่ทำการสู้รบกับฝ่ายศัตรู ละหมาดดังกล่าวนี้เรียกว่า “ซอลาตุลเคาฟ”

ครั้นเมื่อพวกเขาปลอดภัยแล้ว ก็จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด¹ แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลา²ไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

104. และพวกเขาจงอย่าท้อแท้ในการแสวงหากลุ่มชนพวกนั้น³ หากพวกเขาเจ็บ พวกเขา ก็เจ็บเช่นเดียวกับพวกเขา แต่พวกเขาหวังจากอัลลอฮฺ สิ่งที่พวกเขาไม่หวัง⁴ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

105. แท้จริง เราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้าเป็นความจริง เพื่อเจ้าจะได้ตัดสินระหว่างผู้คน ด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้เจ้ารู้เห็น และเจ้าจงอย่าเป็นผู้เถียงแก่ให้แก่ผู้บิดพริ้วทั้งหลาย⁵

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّقُوتًا ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
فَإِنَّهُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ كَمَا تَأْمُرُونَ وَرَجُونَ مِنْ
اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلخَائِبِينَ
خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

¹ ทำละหมาดให้ครบถ้วนสมบูรณ์เช่นเดียวกับที่เคยปฏิบัติตามปกติ

² ถูกกำหนดไว้ในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง 5 เวลาดังที่ทราบกันแล้ว

³ กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา และทำการรุกรานฝ่ายมุสลิม

⁴ คือหวังจะได้รับส่วนสวรรค์จากอัลลอฮฺเป็นการตอบแทนในการสู้รบของพวกเขา ซึ่งพวกเขาหาได้หวังสิ่งใดจากอัลลอฮฺไม่ เพราะพวกเขามีได้ศรัทธาต่อท่านนะบี มุฮัมมัด และมีได้หวังการตอบแทนใด ๆ จากอัลลอฮฺ ดังนั้นการสู้รบของพวกเขาควรมีกำลังใจเหนือกว่า และมีความกล้าหาญยิ่งกว่า เพราะถ้าได้รับชัยชนะเหนือฝ่ายศัตรู นอกจากจะได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮฺเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ก็จะได้รับส่วนแบ่งจากทรัพย์สินอีกด้วย แต่ถ้าพวกเขาเสียชีวิตในการสู้รบ ก็เท่ากับพวกเขาได้รับประกาศนียบัตรรับรองในการเป็นชาวสวรรค์ของพวกเขา

⁵ อย่าได้เถียงแก่ต่างให้แก่พวกของเจ้าที่เป็นผู้บิดพริ้ว กล่าวคือสาเหตุแห่งการลงมาของอายะฮ์นี้เนื่องมาจากมุสลิมชาวอันซอรฺคนหนึ่ง ชื่อฎะวะมะฮฺบิน อุบัยริกได้ขโมยเสื้อเกราะของชาวยิวคนหนึ่งซึ่งฝากไว้ที่บ้านของตน เมื่ออิษฎ้านั้นสงสัยตน เขาจึงเอาเสื้อเกราะนั้นโยนเข้าไปในบ้านเพื่อนบ้านของเขา ชื่ออะบูมุโลกุ เป็นชาวอันซอรฺ ครั้นเมื่อได้ทำการค้นบ้านกัน ก็พบว่าเสื้อเกราะอยู่ในบ้านของอะบูมุโลกุ แล้วฎะวะมะฮฺ จึงกล่าวหาว่าอะบูมุโลกุเป็นขโมย แล้วเรื่องก็ไปถึงท่านนะบี โดยมีชาวอันซอรฺ กลุ่มหนึ่งไปเป็นพยานให้แก่ฎะวะมะฮฺ ในการนี้ทำให้ท่านนะบีเกือบคล้อยตามไปแล้วว่า ฎะวะมะฮฺ เป็นผู้บริสุทธิ์ แต่แล้วอายะฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา ท่านนะบีจึงได้รู้ว่ขโมยตัวจริงนั้นคือ ฎะวะมะฮฺ

106. และเจ้า¹ จงขอกฎโทษต่ออัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกฏโทษ ผู้ทรง
เมตตาเสมอ

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾

107. และเจ้าจงอย่าได้เทียบแทนบรรดาผู้ที่บิด
พริ้วต่อตัวของพวกเขาเอง² เลย แท้จริงอัลลอฮ์
ไม่ทรงชอบผู้ที่เคยบิดพริ้ว ที่เคยกระทำบาป

وَلَا تُجَدِّلْ عَنِ الدِّينِ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَاتًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

108. พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากมนุษย์ได้ แต่
พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากอัลลอฮ์นั้นไม่ได้
โดยที่พระองค์ร่วมอยู่ด้วย³ กับพวกเขาขณะที่
พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน ซึ่งคำพูด
ที่พระองค์ ไม่ทรงพอพระทัย⁴ และอัลลอฮ์นั้น
ทรงล้อม⁵ ไวเสมอ ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ
وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ يَمَاعِلَ عَمَلُونَ مُخِيطًا ﴿١٠٨﴾

109. ฟังรู้เถิดว่า พวกเจ้านี้แหละ⁶ ได้เทียบ
แทนพวกเขา⁷ กันในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้
แล้วใครเล่าที่จะเที่ยงกับอัลลอฮ์แทนพวกเขาใน

هَٰذَا أَنَّهُ هَوَّلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِّلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١٠٩﴾

¹ ท่านนะบีมุฮัมมัด ข้อลุลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

² หมายถึง ฎิวัมะฮ์ และพวกของเขา

³ พระองค์ทรงรู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน กล่าวคือด้วยความรู้และการเห็นของอัลลอฮ์ในทุกสิ่ง
ทุกอย่างโดยไม่มีขอบเขตนั้น ทำให้พระองค์ทรงรู้และเห็นการกระทำของพวกเขาอย่างละเอียดถี่ถ้วน
ประหนึ่งว่าพระองค์ทรงร่วมอยู่ด้วยกับพวกเขา หาใช่ทรงอยู่ร่วมด้วยจริง ๆ ไม่

⁴ คำพูดเท็จที่กล่าวหาว่าอะบูมุญะฮ์เป็นผู้ขโมยเสื่อเกราะทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้บริสุทธิ์ และคำพูดที่กล่าว
แก้ตัวว่าฎิวัมะฮ์ เป็นผู้บริสุทธิ์ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นตัวขโมย อันเป็นคำพูดเท็จที่อัลลอฮ์ไม่ทรงพอพระทัย

⁵ หมายถึงทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเมื่อตอนตกอยู่ในวงล้อมแล้ว
ก็ย่อมไม่สามารถจะเสียดลอดหนีพ้นไปได้ นั่นก็คือมันจะต้องประจักษ์แก่ผู้ล้อมทุกประการ

⁶ พวกของฎิวัมะฮ์ที่พากันไปเป็นพยานเท็จให้แก่ฎิวัมะฮ์

⁷ ฎิวัมะฮ์ และญาติของเขา

วันกียามะฮ์หรือว่าใครเล่าจะเป็นผู้รับมอบหมาย
ให้คุ้มครองรักษา¹

110. และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรืออธรรมแก่
ตัวเอง แล้วเขาขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺ เขาก็จะ
พบว่าอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรง
เมตตา

111. ผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรมไว้ แท้จริงแล้ว
เขาแสวงหามันไว้ให้เป็นภัยแก่ตัวเขาเองเท่านั้น
และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ

112. และผู้ใดที่แสวงหาความผิดหรือบาป
กรรมไว้ แล้วก็โยนบาปกรรมนั้นให้แก่ผู้บริสุทธิ์
แน่นอน เขาได้แบกความเท็จและบาปกรรม
อันชัดเจนไว้²

113. และหากไม่มีความกรุณาของอัลลอฮฺและ
ความเมตตาของพระองค์แก่เจ้า³ แล้ว แน่หนอน
กลุ่มหนึ่งจากพวกเขาที่มุ่งแล้วที่จะให้เจ้าหลงผิด
ไป⁴ แต่พวกเขาจะไม่ทำให้ใครหลงผิดไปได้
นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น และพวกเขา

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا
فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ
طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ وَمَا يُضْلُوكَ
إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

¹ คือทำหน้าที่แก่ตัวแทนเขา แน่หนอนยอมไม่มีใครทำ เพราะรู้ดีว่าการกระทำดังกล่าวนั้น ก็เท่ากับนำตัว
ของเขาสู่การลงโทษของอัลลอฮฺนั่นเอง

² กล่าวคือคำกล่าวเท็จของเขาส่งร้ายผู้บริสุทธิ์ก็ดี และการทำบาปของเขาก็นั้น จะติดตัวเขาไปประหนึ่ง
วัตถุที่เขาแบกมันไว้บนป่าของเขากะนั้น

³ ท่านนะบี มุฮัมมัด คือลอัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม

⁴ พวกของวะมะฮฺ มุ่งที่จะให้ท่านนะบีเข้าใจผิดไปว่าวะมะฮฺ เป็นผู้บริสุทธิ์ แล้วตัดสินลงโทษคนอื่น
ผู้บริสุทธิ์ที่พวกเขากล่าวหา ทั้ง ๆ ที่ผู้ซึ่งโมยนั้นคือวะมะฮฺ ในการนี้ถ้าท่านนะบีได้กระทำไป แน่หนอน
ท่านนะบีก็ตกอยู่ในความหลงผิด และเป็นจุดดำที่ยากแก่การจะลบเลือนได้ แต่แล้วอัลลอฮฺทรงช่วยท่าน
นะบีไว้ได้ทัน โดยแจ้งให้ท่านนะบีทราบความจริง

ก็จะไม่ทำอันตรายแก่เจ้าได้แต่อย่างใด¹ และอัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า และความเข้าใจในบทบัญญัติแห่งคัมภีร์นั้นด้วย และได้ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่เคยรู้มาก่อน และความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีแก่เจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

114. ไม่มีความดีใดๆ ในการพูดซุบซิบอันมากมายของพวกเขา² นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำทาน หรือให้ทำสิ่งที่ดีงาม หรือให้ประนีประนอมระหว่างผู้คนเท่านั้น และผู้ใดกระทำดังกล่าว เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์แล้ว เราจะให้แก่เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

115. และผู้ใดที่ฝ่าฝืนหรือซูล หลังจากที่ได้คำแนะนำอันถูกต้องได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว และเขายังปฏิบัติตามที่มีช่องทางของบรรดาผู้ศรัทธา³ นั้น เราก็จะให้เขาหันไปตามที่เขาได้หันไป และเราจะให้เขาเข้านรกญะฮันนัม และมันเป็นที่กลับอันชั่วร้าย

116. แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์⁴ แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้สิ่งอื่นจากนั้น⁵

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾⁽¹¹⁴⁾

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾⁽¹¹⁵⁾

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ سَلِيلًا بَعِيدًا﴾⁽¹¹⁶⁾

¹ เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงรับรองไว้ว่าจะคุ้มครองท่าน

² พวกของภูวามะฮ์หรือใครก็ตาม

³ ทางของผู้ศรัทธานั้น ก็คือทางของอัลลอฮ์นั่นเอง

⁴ ไม่อภัยโทษแก่ผู้ที่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ ในที่นี้หมายถึงภูวามะฮ์เนื่องจากเขาตายในฐานะผู้ตั้งภาคี (มุชริก)

⁵ คือความผิดอื่นจากการให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ ทั้งนี้เมื่อเขาสำนึกผิดและขออภัยโทษจากพระองค์

สำหรับผู้ซึ่งพระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มี
ภาคี ขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่نون เขาก็ได้หลง
ทางไปแล้วอย่างไกล

117. พวกเขาจะไม่วิงวอนขออื่นจากพระองค์
นอกจากเจ็ดหญิง¹ และพวกเขาจะไม่วิงวอน
นอกจากชัยฏอนที่ต่อต้านเท่านั้น²

118. อัลลอฮ์ได้ทรงละอนัตมันแล้ว และมันได้
กล่าวว่า แน่نونยิ่งข้าพระองค์จะเอาจากปวง
บ่าวของพระองค์ให้ได้ ซึ่งส่วนที่ถูกกำหนดไว้³

119. และแน่نونยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวก
เขาหลงผิด และแน่نونยิ่งข้าพระองค์จะทำให้
พวกเขาเพื่อฝัน⁴ และแน่نونยิ่งข้าพระองค์
จะใช้พวกเขา⁵ แล้วแน่نونพวกเขาก็จะฝ่าหู
ปศุสัตว์⁶ และแน่نونยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวก
เขา แล้วแน่نونพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَّا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا سَيِّطَنَا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اخُذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

وَلَا صَلَّيْنَهُمْ وَلَا مَنِّيْنَهُمْ وَلَا مَرَّنَهُمْ
فَلْيَبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَنِّيْنَهُمْ
فَلْيَغْيِرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مَن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾

¹ ที่พวกเขาวิงวอนขออื่นคือ เจ็ดหญิงอันได้แก่ อัล-ลาต อัล-อุซซา และมะนาต

² ชัยฏอนนั้นคือญินที่เป็นพวกพ้องอับลิสนั่นเอง ซึ่งมันเป็นศัตรูต่อลูกหลานของอาดัม ด้วยเหตุนี้มันจึง
หลอกให้มนุษย์หลงเข้าใจผิดว่ามันมีความศักดิ์สิทธิ์ โดยจำแลงรูปร่างต่าง ๆ ให้มนุษย์เห็นในยามค่ำคืน
บางครั้งก็ในเวลากลางวันเพื่อให้มนุษย์กลัวและวิงวอนขอความคุ้มครองต่อมัน แต่ความจริงแล้วมัน
ไม่สามารถจะให้ความคุ้มครองอะไรได้

³ หมายถึงส่วนที่เป็นความใคร่ใฝ่ต่ำของจิตใจ กล่าวคือมนุษย์แต่ละคนนั้นย่อมมีความใคร่ใฝ่ต่ำประจำอยู่
ทุกคน ถ้าคนใดได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และใช้สติปัญญาพิจารณาว่าอะไรถูกอะไรผิด เขาก็
สามารถที่จะยับยั้งไม่ปฏิบัติตามการเรียกร้องของความใคร่ใฝ่ต่ำได้ แม้ว่าชัยฏอนมันจะชี้แนะและยั่วยวน
อย่างไรก็ตาม แต่สำหรับคนที่ไม่ใช่ปัญญา เมื่อได้รับการชี้แนะของชัยฏอน ก็จะเห็นดีเห็นชอบ และปฏิบัติ
ทันที และบุคคลประเภทนี้แหละที่เป็นเหยื่อของชัยฏอน

⁴ มีความปรารถนาในสิ่งต่าง ๆ อย่างลม ๆ แล้ง ๆ

⁵ ด้วยการชี้แนะ เสี้ยมสอน และยุยง

⁶ เพื่อเป็นเครื่องหมายว่าได้อุทิศมันให้แก่เจ็ดที่พวกเขาเคารพสักการะแล้ว ในกรณีนี้เขาจะปล่อยมันให้มี
ชีวิตอยู่โดยไม่ใช้งานมันจนกระทั่งเชือดถวายให้แก่เจ็ด

อัลลอฮ์ทรงสร้าง¹ และผู้ใดที่ยึดเอาชัยฏอนเป็นผู้ช่วยเหลือแล้ว แน่نونเขาก็ขาดทุนอย่างชัดเจน

120. มันจะสัญญาแก่พวกเขา และจะทำให้พวกเขาเพื่อฝัน และชัยฏอนมันจะไม่สัญญานอกจากการหลอกลวงเท่านั้น

121. คนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาก็คือนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะไม่พบทางหนีใดๆ ให้พ้นจากมันไปได้

122. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล เป็นสัญญาอันแท้จริงของอัลลอฮ์และใครเล่าที่มีคำพูดจริงยิ่งไปกว่าอัลลอฮ์

123. มิใช่ความเพ้อฝันของพวกเจ้า และมิใช่ความเพ้อฝันของผู้ที่ได้รับคัมภีร์² ผู้ใดที่กระทำชั่วเขาก็ถูกตอบแทนด้วยความชั่วนั้น และเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับเขาอื่นจากอัลลอฮ์

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّعُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَادُونَ عَنْهَا مَخِصًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

¹ คือเปลี่ยนลักษณะของเพศชายให้เป็นเพศหญิง หรือในทางตรงกันข้าม หรือปลอมแปลงหน้าตาตลอดจนเปลี่ยนแปลงลักษณะของผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจผิด เช่น ที่พวกยิวได้เปลี่ยนแปลงลักษณะของท่านนะบีเป็นต้น

² ศาสนาของใครจะดีนั้นมีประโยชน์ในการโอ้อวด และในความเพ้อฝัน หากแต่อยู่ในการปฏิบัติตาม สำหรับผู้ที่ได้รับคัมภีร์อันหมายถึงพวกยิวและคริสตนั้น ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามคัมภีร์ของพวกเขาแล้ว แน่نونเขาจะต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

124. และผู้ใดกระทำให้ส่วนที่เป็นสิ่งที่ตั้งงาม
ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง
ก็ตาม ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธาแล้วไซร้
ชนเหล่านี้จะได้เข้าสวรรค์ และพวกเขาจะ
ไม่ถูกอธรรมแม้เท่ารูเล็ก ๆ ที่อยู่บนหลังเมล็ด
อินทผลัม

125. และผู้ใดเล่าจะมีศาสนา¹ ตีออกไปว่าผู้ที่
มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์² และขณะ
เดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำดี และปฏิบัติตาม
แนวทางของอิบรอฮีม³ ผู้ไผ่หาความจริง และ
อัลลอฮ์ ได้ถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหาย⁴

126. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่
ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์
นั้นทรงล้อมทุกสิ่งทุกอย่างไว้⁵

127. และพวกเขาจะขอให้เจ้าชู้ขาดในเรื่องของ
บรรดาหญิง⁶ จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์จะทรงชู้ขาด
ให้แก่พวกท่านในเรื่องของนางเหล่านั้น และ
สิ่งที่ถูกอ่านให้พวกท่านฟังซึ่งอยู่ในคัมภีร์นั้น⁷

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ قَاوِلًا لِّتَبَّكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِيًّا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

وَيَسْتَفْثِنُكَ فِي النِّسَاءِ قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ وَمَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي
يَتَعَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تَوْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ

¹ ปฏิบัติศาสนา

² หมายถึงมอบชีวิตร่างกายให้อยู่ในบัญญัติศาสนาของอัลลอฮ์

³ แนวทางอิบรอฮีมนั้นคือแนวทางเดียวกับที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ชนบีมุฮัมมัด

⁴ ในฐานะที่ท่านนะบีอิบรอฮีมได้เสียสละทุกอย่างในทางแห่งพระองค์ พระองค์จึงได้ถือประหนึ่งว่า
ท่านเป็นสหายของพระองค์กระนั้น

⁵ หมายถึงทรงรอบรู้ในทุกอย่าง

⁶ ในเรื่องมรดกของพวกนางว่านางจะมีส่วนได้รับประการใด

⁷ คืออายะฮ์เกี่ยวกับมรดกที่ถูกอ่านให้พวกท่านฟังมาแล้ว ซึ่งอยู่ในอัลกุรอานนั้นก็ชี้ขาดเรื่องมรดก
ให้แก่นางด้วย

(และ) ในเรื่องของหญิงกำพร้าที่พวกท่านไม่ได้
 ให้แก่พวกนางซึ่งสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นแก่พวก
 นาง¹ และพวกท่านปรารถนาจะแต่งงานกับ
 พวกนาง² และในเรื่องของบรรดาผู้อ่อนแอใน
 หมู่เด็ก ๆ³ และในการที่พวกท่านจะดำรงไว้ซึ่ง
 ความยุติธรรมแก่บรรดาเด็กกำพร้า และความ
 ดีใจ ๆ ที่พวกเจ้ากระทำไปนั้นแท้จริงอัลลอฮ์
 ทรงรู้ในความดีนั้น

لَهُنَّ وَرَغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمَسْتَضْعَفِينَ
 مِنَ الْوَالِدِينَ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى
 بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٧٧﴾

128. และหากหญิงใด เกรงว่าจะมีการบิฮซา
 หรือมีการผินหลังให้⁴ จากสามีของนางแล้วก็ไม่มี
 บาบใด ๆ แก่ทั้งสองที่จะตกลงประนีประนอม
 กันอย่างใดอย่างหนึ่ง⁵ และการประนีประนอม
 นั้นเป็นสิ่งดีกว่า และจิตใจคนนั้นถูกให้มีความ
 ตระหนี่มาด้วย⁶ และหากพวกเจ้ากระทำดี และ
 มีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้
 อย่างดีถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا شُكْرًا أَوْ إِرَاعًا
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
 وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ
 وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٧٨﴾

¹ หมายถึงมรดกของพวกนาง กล่าวคือผู้ที่มียกฐานะเด็กกำพร้าตั้งแต่สมัยญาฮิลียะฮฺมาพวกเขา
 จะเอาทรัพย์สินมรดกของเด็กกำพร้าไว้โดยไม่ยอมจ่ายให้แก่พวกเขา จึงได้มีการถามกันขึ้น แล้วพระองค์
 ก็แจ้งให้ท่านนะบิรราบว่า พระองค์จะทรงชี้ขาดในเรื่องนี้เอง

² ถ้าเห็นว่าเด็กหญิงหน้าตาดีก็ปรารถนาจะแต่งงานกับนางเพื่อให้ได้ประโยชน์ทั้งสองทางคือได้รับความ
 สุขจากนางและได้เงินมรดกของนางด้วย แต่ด้านนารูปร่างซึ่งเทรก็จะกักนางไว้ไม่ยอมให้แต่งงานกับชายใด
 เพื่อให้ทรัพย์สินของนางคงอยู่ในมือของตน หรือถ้าเสียชีวิตไป ทรัพย์สินสมบัติของนางก็ตกเป็นกรรมสิทธิ์
 ของเขา

³ คือในเรื่องมรดกของเด็ก ๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ ซึ่งพวกเขาไม่มีสิทธิ์จะได้รับ ในสมัยญาฮิลียะฮฺนั้น เด็ก ๆ
 และผู้หญิงไม่มีสิทธิ์ได้รับมรดก เพราะถือเป็นผู้อ่อนแอ ไม่สามารถจะสู้รบเพื่อป้องกันเผ่าหรือตระกูลของ
 พวกเขาได้

⁴ ไม่ยอมเลี้ยงดู หรือจ่ายค่ายังชีพให้

⁵ เช่นลดค่าใช้จ่ายที่เคยให้แก่นางลงบ้าง หรือลดเวลาการอยู่ร่วมกับนาง หรืออย่างหนึ่งอย่างใดก็ตาม
 ที่สามารถประนีประนอมกันได้ แล้วสามีก็จะต้องเลิกบิฮซากับนางและเลิกผินหลังให้นาง

⁶ มนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาในสภาพที่มีความตระหนี่ เป็นคุณสมบัติติดตัวมาด้วย

129. และพวกเจ้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาหญิง¹ ได้เลย และแม้ว่าพวกเจ้าจะมีความปรารถนาอันแรงกล้าก็ตาม ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเอียงไปจนหมด² แล้วพวกเจ้าก็จะปล่อยให้บรรดานาง (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขวนไว้³ และหากพวกเจ้าประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิบาล โทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

130. และหากทั้งสองจะแยกกันอัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความพอเพียงแก่เขาทั้งหมด จากความมั่งมีของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงปรีชาญาณ

131. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราได้สั่งเสียไว้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนจากพวกเจ้า และพวกเจ้าด้วย⁴ ว่าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และหากว่าพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาก็แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมีผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَضْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهُنَّ كَالْمَمْلُوقَةِ وَإِنْ تَصْلِحُوا وَتَتَّقُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾

وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ
وَصَّيْنَا الَّذِينَ آؤُتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

¹ บรรดาภรรยา

² อย่าได้ทุ่มเทความรักให้แก่คนใดคนหนึ่งจนหมดหัวใจ หรือหลงจนขาดสติ แล้วทอดทิ้งอีกคนหนึ่งไว้โดยไม่เอาใจใส่ดูแล

³ จะอยู่ในฐานะภรรยาที่ไม่เชิง จะเป็นผู้ถูกหย่าก็ไม่ใช่

⁴ หมายถึงบรรดามุสลิม

132. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา¹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٧٦﴾

133. หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดไป² มนุษย์เอ๋ย และจะทรงนำพวกอื่นมา³ และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือสิ่งนั้น⁴

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿٧٧﴾

134. ผู้ใดที่ต้องการสิ่งตอบแทนในโลกนี้ก็ที่อัลลอฮ์นั้นมีทั้งสิ่งตอบแทนในโลกนี้และปรโลก⁵ และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงไต่ยืนผู้ทรงเห็น

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابٌ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٧٨﴾

135. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม จงเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์⁶ และแม้ว่าจะเป็นการอันตรายแก่ตัวของพวกเจ้าเอง หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม หากเขาจะเป็นคนมั่งมีหรือคนยากจน อัลลอฮ์ก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง⁷ ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำในการที่พวกเจ้าจะมีความยุติธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนหรือผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำการ

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوَّلَ الدِّينِ وَالْآخِرِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَعَرْتُمْ أَوْ فِإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٧٩﴾

¹ ผู้ใดมอบหมายให้อัลลอฮ์ดูแลทรัพย์สินของเขา หลังจากที่เขาได้ป้องกันจนหมดความสามารถของเขาแล้ว ก็เป็นการพอเพียงแล้วที่ให้พระองค์ดูแลแทนเขา

² คือให้สาบสูญไปหมด

³ จะทรงบังเกิดขึ้นมาใหม่

⁴ มีความสามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้

⁵ กล่าวคือ ก็เมื่ออัลลอฮ์มีสิ่งตอบแทนทั้งในโลกนี้และปรโลกแล้ว ก็เหตุใดจึงปรารถนาแต่เพียงในโลกนี้เท่านั้น

⁶ เพื่อความโปร่งปรานจากอัลลอฮ์ ทั้งนี้โดยไม่เข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

⁷ ควรที่จะเคารพ เชื่อฟังและยำเกรง

140. และแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าแล้วในคัมภีร์¹ นั้นว่า เมื่อพวกเจ้าได้ยินบรรดาโองการของอัลลอฮ์ โองการเหล่านั้นก็ถูกปฏิเสธศรัทธา และถูกเหยียดหยัน² ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่านั่งร่วมกับพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น แท้จริงพวกเจ้านั้น ถ้าเช่นนั้นแล้ว³ ก็เหมือนพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรวบรวมบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ในนรกญะฮันนัมทั้งหมด

141. บรรดาผู้ที่คอยดู⁴ พวกเจ้าอยู่นั้น ถ้าหากพวกเจ้าได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์⁵ พวกเขาก็กล่าวว่าเรามีได้ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ⁶ และหากว่ามีส่วนใด ๆ⁷ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็กล่าวว่า เรามีได้มีอำนาจเหนือพวกท่านดอกหรือ และเราได้ป้องกันพวกท่านให้พ้นจากบรรดาผู้ศรัทธากระนั้นหรือ อัลลอฮ์จะ

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْبُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِذَا يُكذِّبُوا فَإِنَّهُمْ كَالْحَمَيْلِ الْمُتَمَرِّجِ وَكَالْجَحِيمِ الْمُنْتَفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

¹ คืออาเยฮ์ที่ 6 : 66 และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ที่พูดคุย (วิจารณ์) ในบรรดาโองการของเรา ก็จงมีนหลังให้แก่พวกเขาเสีย จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น และบางทีชัยชนะอาจทำให้เจ้าลืมไปได้ ดังนั้นเจ้าจงอย่านั่งร่วมกับบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้นหลังจากที่มีการรำลึกขึ้นได้

² โดยพวกมุชริกนั้นมักกระษ และเมื่อท่านนะบีได้อพยพไปมะดีนะฮ์พวกยิวก็ปฏิบัติเช่นเดียวกับพวกมุชริก ขณะเดียวกันพวกนุนาฟีกก็ร่วมมือกับพวกเขาด้วยความปิตินยดี

³ ถ้าพวกเจ้าร่วมวงอยู่ด้วยในขณะที่พวกเขาพูดถากถางโองการของข้า พวกเจ้าก็ตกอยู่ในฐานะเดียวกับพวกเขา

⁴ พวกนุนาฟีก

⁵ ได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ จนได้รับชัยชนะ

⁶ เพื่อต้องการได้รับเกียรติ และความดีความชอบ ตลอดจนส่วนแบ่งจากทรัพย์สิน

⁷ หมายถึงฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เปรียบหรือได้รับชัยชนะใด ๆ ในการต่อสู้กับบรรดาผู้ศรัทธา

ทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์ และ อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีทางใดเหนือบรรดาผู้ศรัทธาเป็นอันขาด

142. แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นกำลังหลอกลวง อัลลอฮ์¹ อยู่ ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงหลอกลวงพวกเขา² และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาด พวกเขาก็ลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้านโดยให้ผู้คนเห็นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ นอกจากเล็กน้อยเท่านั้น

143. โดยที่พวกเขาঙ্গেใจในระหว่างนั้น³ จะไปทางพวกนี้ก็ไม่ไป จะไปทางพวกนี้ก็ไม่มีไป⁴ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้หลงทางไปแล้ว เขาก็จะไม่พบทางใด ๆ สำหรับเขาเป็นอันขาด

144. ผู้ศรัทธาท้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธาท้งหลาย พวกเจ้าต้องการที่จะให้อัลลอฮ์มีหลักฐานอันชัดเจนจัดการแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ⁵

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ بَرَاءَةٍ
وَأَن تَأْتِيكُمُ الْغِيبَةُ فَأَشْرِكُوا فِي الْأَسْخَابِ
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ بَرَاءَةٍ
وَأَن تَأْتِيكُمُ الْغِيبَةُ فَأَشْرِكُوا فِي الْأَسْخَابِ

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ
وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ لِغَيِّهِ أَهْلٌ
وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَمَالُهُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْبَابُكُمْ
أَن يَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا

¹ หลอกลวงอัลลอฮ์ว่าพวกเขาศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีได้ศรัทธา

² หลอกลวงพวกเขาว่าพระองค์ไม่ทรงรู้ในจิตใจของพวกเขา ด้วยการปล่อยให้พวกเขาระเบิดอยู่ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในการกระทำของพวกเขา แน่นอนการลงโทษพวกเขานั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เมื่อพระองค์ทรงเห็นสมควร

³ ระหว่างการฮิมาณกับการกุฟร

⁴ คือจะไปทางฝ่ายผู้ศรัทธาก็ไม่ไปและจะไปทางฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ไม่ไป กลายเป็นผู้แสวงหาผลประโยชน์เท่านั้น ฝ่ายไหนชนะก็ประกาศตนเป็นฝ่ายนั้น

⁵ ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนโดยเอาผู้ปฏิเสธศรัทธามาเป็นมิตรแล้ว ก็แสดงให้เห็นว่าพวกเขาใช้ผู้ศรัทธาด้วยความจริงใจก็หาไม่ นั่นก็คือการสร้างหลักฐานอันชัดเจนให้อัลลอฮ์ทรงจัดการแก่พวกเขาในฐานะที่พวกเขาเป็นพวกมุนาฟิก

145. แท้จริงบรรดามุนาฟิคนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดจากนรก และเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาเป็นอันขาด

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ
وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

146. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับตัว¹ และปรับปรุงแก้ไข และยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ และได้มอบการอิบาดะฮ์ของพวกเขาให้แก่อัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง คนพวกนี้แหละจะร่วมอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์จะทรงประทาน แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลายซึ่งรางวัลอันยิ่งใหญ่

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

147. อัลลอฮ์จะทำการลงโทษพวกเจ้าทำไม หากพวกเจ้ากตัญญู และศรัทธา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงชอบใจ² ทรงรอบรู้

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

148. อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบการใช้เสียงดังในถ้อยคำที่เลวร้าย³ นอกจากผู้ที่ถูกข่มเหง⁴ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ

﴿ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
مَنْ ظَلِمَ وَأَخْرَأَ وَأَوْخَفُوهُ أَوْ نَعَمُوا عَنْ سُوءٍ

149. หากพวกเจ้าเปิดเผยความดี หรือปกปิด

إِنْ يُبْدُوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ نَعَمُوا عَنْ سُوءٍ

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิกที่สำนึกผิดกลับตัว

² ในการทำดีของมนุษย์และการกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาเมื่อเขารู้ว่าได้กระทำความผิดไปแล้ว

³ คือถ้อยคำที่ยังความเสื่อมเสียแก่ผู้อื่น เช่น ระบุความประพฤติอันชั่วช้าของเขาเป็นต้น

⁴ คืออนุญาตให้ใช้ถ้อยคำอันเลวร้ายดัง ๆ ได้ เฉพาะผู้ที่ถูกข่มเหงเท่านั้น โดยแจ้งความให้เจ้าหน้าที่รักษากฎหมายทราบ หรือให้การตามความเป็นจริงในความประพฤติชั่วช้าของผู้ข่มเหงเขาต่อหน้าผู้พิพากษา ทั้งนี้เพื่อตัดสินลงโทษ

มันไว้ หรือให้อภัยในความเลวร้ายใด ๆ แล้ว¹
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรง
อานุภาพเสมอ

150. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ และบรรดาราอซูลของพระองค์และ
ต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮ์ และบรรดา
ร่อซูลของพระองค์² และกล่าวว่า เราศรัทธาใน
บางคน และปฏิเสธศรัทธาในบางคน³ และ
พวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่างนั้น⁴ ซึ่ง
ทางใดทางหนึ่งนั้น

151. ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธาโดย
แท้จริง และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษ
ที่ยังความอับยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

¹ คือการกระทำความดีให้เป็นທີ່ประจักษ์แก่คนอื่นก็ดี หรือกระทำความดีเงียบ ๆ มิให้ใครรู้เห็นก็ดี ตลอดจนการให้อภัยแก่ผู้ที่ยังความเสียหายแก่ตนนั้น อัลลอฮ์จะทรงตอบแทนรางวัลแก่เขาอย่างสมบูรณ์ตามที่เขาได้ประกอบไว้

² ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาไม่ศรัทธาต่อร่อซูลของพวกพระองค์บางท่าน ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าวนี้ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ด้วย

³ เป็นการอธิบายให้ทราบถึงการแบ่งแยกระหว่างอัลลอฮ์ และบรรดาราอซูลของพระองค์ออกจากกัน กล่าวคือ พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์โดยตลอด แต่สำหรับบรรดาราอซูลของพระองค์นั้น พวกเขาศรัทธาเพียงบางท่าน และปฏิเสธศรัทธาบางท่าน เช่น ชาวฮิวส์ศรัทธาต่อท่านนะบี มูซา และปฏิเสธท่านนะบี อีซา และท่านนะบี มุฮัมมัด โดยถือว่าทั้งสองนั้นมิใช่เป็นนะบี ในทำนองเดียวกัน ชาวคริสต์ศรัทธาต่อท่านนะบี อีซา และปฏิเสธท่านนะบี มูซา และท่านนะบี มุฮัมมัด อย่างไรก็ตาม อัลลอฮ์ทรงถือว่าทั้งสองพวกนี้อยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ และบรรดาราอซูลของพระองค์ด้วย

⁴ คือในระหว่างการศรัทธากับการปฏิเสธศรัทธา

152. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และ บรรดารอซูลของพระองค์ และมีได้แยกระหว่าง คนหนึ่งคนใดในพวกเขา¹ นั้น ชนเหล่านี้แหละ พระองค์จะทรงประทานแก่พวกเขาซึ่งรางวัล ของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

153. บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์² จะขอร้องเจ้าให้เจ้า นำคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเขา³ แท้จริงนั้นพวกเขาได้ขอร้องมุซาซึ่งสิ่งที่ใหญ่ กว่านั้นมาแล้ว โดยที่พวกเขา กล่าวว่า จงให้ พวกเราเห็นอัลลอฮ์โดยชัดแจ้งเถิด⁴ แล้วฟ้าผ่า ก็ได้คร่าพวกเขา⁵ เนื่องด้วยความมอธรรมของ พวกเขา⁶ ภายหลังพวกเขาก็ได้ยึดถือลูกวัว หลังจากທີ່บรรดาหลักฐานอันชัดเจนได้มายัง

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ. وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا بِلُؤْلُؤِ عَيْنَيْكَ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٥٣﴾

¹ คือในบรรดาผู้ที่เป็นรอซูล กล่าวคือบรรดาผู้ที่ศรัทธาในลักษณะดังกล่าวนี้ก็คือผู้ที่จะต้องศรัทธาต่อ ท่านนะบีมุฮัมมัด หรือผู้เป็นมุสลิมนั่นเอง

² หมายถึงชาวยิว

³ โดยที่พวกเขาได้กล่าวแก่ท่านนะบีมุฮัมมัดว่า พวกเราจะไม่ทำสัตยาบันแก่ท่าน เพื่อยอมรับในสิ่งที่ ท่านเชิญชวน จนกว่าท่านจะนำคัมภีร์จากอัลลอฮ์มาให้แก่เรา ซึ่งในคัมภีร์นั้นจะต้องระบุไว้ มาจาก อัลลอฮ์ ถึงคนนั้น คนนี้ ที่เป็นนักปราชญ์ของพวกเขาว่ามุฮัมมัดนั้น เป็นรอซูลของพระองค์ โดยที่ พวกเขาได้ระบุชื่อนักปราชญ์ของพวกเขาให้ท่านนะบิทราบด้วย

⁴ คือเห็นด้วยตาของพวกเขา

⁵ คือทำให้พวกเขาตาย แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพอีก

⁶ กล่าวคือการทำที่พวกเขาต้องการเห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผยนั้น เท่ากับพวกเขาได้เปรียบเทียบกับพระผู้ทรง บังเกิดกับสิ่งที่ถูกบังเกิด และยกตัวของพวกเขาขึ้นสูงกว่าขอบเขตที่พวกเขาพึงมี ซึ่งถือเป็นการอธรรม

พวกเขา¹ แล้วเราก็ภัยให้ในเรื่องนั้นและเรา
ได้ให้แก่มุซาซึ่งอำนาจอันชัดเจน²

154. และเราได้ยกภูเขาอิฎฎรขึ้นเหนือพวกเขา
เพื่อให้ได้มาซึ่งสัญญาของพวกเขา³ และเราได้
กล่าวแก่พวกเขาว่า จงเข้าประตูนั้นไป⁴ โดย
โน้มศีรษะลง⁵ และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
จงอย่าได้ละเมิดในวันสับบะโต⁶ และเราได้เอา
จากพวกเขาซึ่งสัญญาอันหนักแน่น

155. (แล้วเราจึงได้กริ้วพวกเขา และละอาย
พวกเขา⁷) เนื่องด้วยกรที่พวกเขาทำลายสัญญา
ของพวกเขา⁸ และปฏิเสธบรรดาโองการของ
อัลลอฮ์ และฆ่าบรรดานะบี⁹ โดยปราศจาก
ความเป็นธรรม และการที่พวกเขา กล่าวว่า

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا
الْبَابَ مُجَدًّا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ
وَآخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

فَمَا نَقِضْتَهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرْتَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَقَتَلْتَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بَعْدَ رِحْقٍ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غَلْفٌ
بَلْ طَعِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

¹ คือหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้มะมูซา แสดงมัจวะฮฺชี้ขาดแก่พวกเขา อันได้แก่การให้ไม้เท้ากลายเป็นงู ให้มือเป็นสิ่วชาวบรียูทีย์ ให้นำในทะเลแดงแยกออกเป็นทางเดิน เพื่อให้พวกเขาหนีการติดตามของ ฟิรอาฮ์

² กล่าวคือให้ท่านมะมูซาสามารถปกครองพวกเขาได้ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นพวกที่ดื้อรั้น จนกระทั่งใช้ให้พวกเขาฆ่าฟันกันเอง เพื่อลงโทษพวกที่ทำการเคารพสักการะอูฐวัว พวกเขา ก็ปฏิบัติตาม

³ คือเนื่องจากพวกเขาตั้งไม่ยอมปฏิบัติตามบทบัญญัติในคัมภีร์ของพวกเขา อัลลอฮ์จึงได้ทรงยกภูเขาอิฎฎรขึ้นเหนือศีรษะของพวกเขา เพื่อให้ได้มาซึ่งคำมั่นสัญญาจากพวกเขาว่าจะเคารพและปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์โดยเข้มแข็ง แล้วพวกเขาก็ให้คำมั่นสัญญาแก่พระองค์

⁴ คือประตูเมืองไบตุลมักดิส

⁵ คือโน้มศีรษะลงเพื่อเป็นการแสดงคารวะและถ่อมตน

⁶ คือวันเสาร์อันเป็นวันปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา และห้ามพวกเขาทำการจับปลาด้วย

⁷ เป็นข้อความที่ถูกละไว้ ทั้งนี้เพราะเป็นที่ทราบกันดีในสำนวนของประโยค

⁸ คือสัญญาว่าจะยึดมั่นในบัญญัติศาสนาตามที่ได้ให้ไว้แก่อัลลอฮ์

⁹ เช่น นะบียะกะรียา และนะบียะฮุยา เป็นต้น เกี่ยวกับเรื่องนี้พวกก็อดยาก็ปฏิเสธว่ามีได้ฆ่า ดังนั้น จึงได้บิดเบือนคำว่า ฆ่า ให้เฉยเป็น พยายามฆ่า กุรอาน มะอฺิดี หน้า 225

หัวใจของเรามีเปลือกหุ้มอยู่¹ ห้ามได้ อัลลอฮ์
ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาต่างหาก²
เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา³ ดังนั้น
พวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อย
เท่านั้น

156. และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา⁴
และกล่าวให้ร้ายแก่มรยัม⁵ ซึ่งความเท็จอัน
ใหญ่หลวง

157. และการที่พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกเรา
ได้ฆ่า อัล-มะซีหฺ อีซา บุตรของมรยัม รอสูล
ของอัลลอฮ์ และพวกเขาหาได้ฆ่าอีซา และหา
ได้ตรึงเขากับไม้กางเขนไม่⁶ แต่ทว่าเขาถูกให้
เหมือนแก่พวกเขา⁷ และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้ง

وَكُفِّرْهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بِهِنَّ عَظِيمًا ﴿٦٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ

¹ เป็นสำนวนเปรียบเทียบอันเป็นการแจ้งให้ท่านนะบีทราบ ว่า อย่าพยายามเชิญชวนพวกเราเลย ไม่มี
ทางที่จะสำเร็จได้ เพราะเราได้ปกป้องแล้วว่าเราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน หัวใจของเรานั้นมีเปลือกหุ้ม
อยู่ ดังนั้นคำเชิญชวนของท่านจึงไม่สามารถจะผ่านเข้าไปได้

² เป็นคำพูดประชดเพื่อให้สาสมกับคำของพวกเขาที่ว่า หัวใจของเรามีเปลือกหุ้ม พระองค์จึงได้กล่าว
ได้ว่า ห้ามได้ ที่คำเชิญชวนของมุฮัมมัดไม่เข้าไปในหัวใจของพวกเขา นั้นมิใช่เพราะมีเปลือกหุ้มดอก
หากแต่เพราะพระองค์ทรงประทับตรามันต่างหาก

³ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา

⁵ เช่นกล่าวหาว่า นางมรยัมกระทำฮินาอันเป็นการกล่าวหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแก่หญิงผู้บริสุทธิ์ เช่น
นางมรยัม

⁶ คือพวกเขามิได้ฆ่าท่านนะบีอีซาแต่อย่างใด และไม่ได้ตรึงท่านบนไม้กางเขนอย่างที่พวกเขาอ้างกันด้วย
ในเรื่องนี้พวกกอดยานีเถียงว่า นะบีอีซาถูกตรึงบนไม้กางเขนจริงแต่ไม่ตาย (กูรอาน มะอฺญีต หน้า 225)
ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์แจ้งให้ทราบ ว่า นะบีอีซาได้ถูกตรึงบนไม้กางเขน

⁷ คือ ยูซุฮา ซึ่งเป็นสาวกที่ทรยศต่อท่านต่างหากที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน ทั้งนี้เนื่องจากอัลลอฮ์ทรงให้เขา
มีลักษณะเหมือนกับท่านนะบีอีซา เพื่อลวงเขาในฐานะที่เขาทรยศต่อนะบีอีซา เขาจึงถูกจับไปตรึง
บนไม้กางเขนแทนท่านนะบีอีซา ด้วยความเข้าใจผิด และเรื่องนี้ก็ยังคงเป็นที่สงสัยกันอยู่ในหมู่พวกเขา

ในตัวเขา¹ นั้น แน่นนอนย่อมอยู่ในความสงสัย² เกี่ยวกับเขา พวกเขาหาความรู้ใด ๆ ต่อเขาไม่ นอกจากคล้อยตามความนึกคิดเท่านั้น³ และพวกเขามีได้ฆ่าเขาด้วยความแค้นใจ⁴ (อีซา)

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لِفِي سَكِّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
إِلَّا ابْتِغَاءَ الظَّنِّ وَمَا قَنَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٧٦﴾

158. หามิได้⁵ อัลลอฮ์ได้ทรงยกเขา (อีซา) ขึ้นไปยังพระองค์ต่างหาก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٧٧﴾

159. และไม่มีอะสุลลิกิตาบคนใด นอกจากแน่นนอนเขาจะต้องศรัทธา ต่อท่านบิอ์ซา ก่อนที่เขาจะตาย⁷ และวันกียามะฮ์ เขา (อีซา) จะเป็นพยานยืนยันพวกเขาเหล่านั้น⁸

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَإِلَّا لِيُؤْمِنَ بِهِ قَبْلَ
مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ سَهْدًا ﴿١٧٨﴾

¹ คือพวกยิวต่างมีความคิดเห็นต่างกันในตัวของท่านนะบิอ์ซาว่าเป็นผู้ที่ถูกตรึงจริงหรือไม่
² คือไม่สามารถจะขจัดความสงสัยเกี่ยวกับท่านนะบิอ์ซาได้ว่า ใครคือผู้ที่ถูกจับไปตรึงกันแน่ ถ้าท่านนะบิอ์ซาถูกตรึงแล้ว ยะฮูซาหายไปไหน
³ คือไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับตัวท่านได้ นอกจากใครคิดอย่างไรก็เชื่อถืออย่างนั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีความคิดขัดแย้งกัน
⁴ คือพวกยิวมิได้ฆ่าท่านนะบิอ์ซาด้วยความแค้นใจว่า เป็นท่านจริง เพราะขณะที่จะทำการตรึงยะฮูซาบนไม้กางเขนนั้นก็ยังคงเถียงกันอยู่ว่าใช่ท่านนะบิอ์ซาหรือไม่ และยะฮูซาก็ปฏิเสธว่าเขาไม่ใช่ท่านนะบิอ์ซา แต่ในที่สุดพวกเขาก็ฆ่ายะฮูซา และตรึงเขาบนไม้กางเขน โดยเข้าใจกันว่า เป็นนะบิอ์ซา ในคัมภีร์อินญีลเบอร์นาบา ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ทหารได้จับด้วยยะฮูซา อัลอัสศ็อรยูญีย์ ไปโดยเข้าใจว่าเป็นท่านนะบิอ์ซา
⁵ คือมิใช่อย่างกับที่พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาฆ่าท่านนะบิอ์ซาตก
⁶ คือยกท่านนะบิอ์ซาขึ้นไปยังพระองค์ โดยให้ท่านอยู่ในที่ที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสม ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ถ้าจะมีคนถามว่า แล้วจะไปกินที่ไหน ถ่ายที่ไหน และอะไรอื่น ๆ อีกตามที่มนุษย์เขาทักนั้นก็ให้ตอบว่าอัลลอฮ์นั้นเมื่อประสงค์สิ่งใดแล้ว ทุกสิ่งย่อมเป็นไปตามความพระประสงค์ของพระองค์ทุกประการ ไม่มีสิ่งใดยากสำหรับพระองค์
⁷ คือเมื่อใกล้วันกียามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงให้ท่านนะบิอ์ซากลับมายังโลกอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกยิวทุกคนก็จะศรัทธาต่อท่านก่อนที่ท่านจะตาย
⁸ คือยืนยันว่าท่านมิได้ชวนเชิญให้พวกเขายึดถือท่านและมารดาของท่านเป็นพระเจ้า ดังที่พวกเขายึดถือกันอยู่

160. แล้วก็เนื่องด้วยความอธรรมจากบรรดาผู้ที่เป็ยิว เราจึงได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งบรรดาสິ่ดี ๆ¹ ที่ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเขา มาแล้ว และเนื่องด้วยการที่พวกเขาขัดขวางทางของอัลลอสอย่างมากมาย² ด้วย

161. และเนื่องด้วยการที่พวกเขาเอาดอกเบีย้ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกห้ามในเรื่องนั้น และเนื่องด้วยการที่พวกเขากินทรัพย์สินของผู้คนโดยไม่ชอบ และเราได้เตรียมไว้แล้ว สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

162. แต่ทว่าบรรดาผู้มั่นในความรู้อในหมู่พวกเขา³ และบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น⁴ พวกเขายอมศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและบรรดาผู้ชำระชะกาต และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอส และวันปรโลกชนเหล่านี้แหละ เราจะให้แก่พวกเขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

163. แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูฮฺ และบรรดานะบีหลังจากเขา และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะฮอญบ และ

فُظِّلْتُمْ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

وَآخِذْهُمْ الرَّبُّوا وَقَدْ نُفُوا عَنْهُ وَأَطْلَمَهُمْ أَمْوَالًا لِلنَّاسِ بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

لَنَكِينِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

¹ อันได้แก่สัตว์ที่มีเล็บทุกชนิด

² หมายถึงไม่ยอมปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอส

³ คือหมู่ชาวยิวอันได้แก่ อับดุลลอส บินสะลาม และ อุไซด บินสะอฺยะษฺ เป็นต้น

⁴ คืออุมมัดของท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอสอะลียะฮฺวะซัลลัม

อัล-อิสบาฏ¹ และอีซา และอัยยูบ และญุฮุส และฮารูน และสุลัยมาน และเราได้ให้ ชะบูร² แก่ดาวูด

164. และมีบรรดาราชซึ่งเราได้เล่าถึง พวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว³ และมีบรรดาราชซึ่งเรามีได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา และอัลลอฮฺได้ตรัสแก่มุซาจริง ๆ⁴

165. คือบรรดาราชในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ่างแก้ตัวแก่อัลลอฮฺได้ หลังจากบรรดาราชเหล่านั้น และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

166. แต่ทว่าอัลลอฮฺนั้นทรงยืนยันในสิ่ง⁵ ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า⁶ ว่าพระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้นมาด้วยความรู้ของพระองค์ และมะลาอิกะฮฺก็ยืนยันด้วย และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงยืนยัน

167. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางของอัลลอฮฺนั้น แน่نونพวกเขาได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَتَيْنَا دَاوُدَ ذُبُورًا ﴿١٦٣﴾

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ
تَكْوِيمًا ﴿١٦٤﴾

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

لَٰكِنَّا اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
يَعْلَمُوهُ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ
ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

¹ คือเผ่าพันธุ์ของท่านนะบียะฮฺอูฎบ รวม 12 เผ่าด้วยกัน

² ชื่อคัมภีร์

³ เช่นที่ระบุอยู่ในซูเราะฮฺ อัล-อันอาม

⁴ คือได้ตรัสแก่นะบีมุซาโดยตรง ไม่มีสื่อกลางใดๆ

⁵ คือ อัล- กุรอาน

⁶ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลอฮฺอะลียะฮฺวะซัลลิม

168. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และ
อธรรมแก่ตัวเองนั้น ไซ้ว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัย
โทษให้แก่พวกเขาก็หาไม่ และก็ไซ้ว่าพระองค์
จะทรงแนะนำแก่พวกเขา ซึ่งทางหนึ่งทางใดก็
หาไม่

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ
لَهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

169. นอกจากทางแห่งนรกญะฮันนัม โดยที่
พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นเป็นสิ่งที่
ง่ายตายแก่อัลลอฮ์

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

170. มนุษย์ชาติทั้งหลาย แท้จริงรอซูลผู้หนึ่ง¹
ได้นำความจริงจากพระเจ้าของพวกเขามาแจ้ง
พวกเขาแล้ว จงศรัทธากันเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่ง
แก่พวกเขา และหากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา²
แล้วแท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และใน
แผ่นดินนั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَأْتِيهَا النَّاسُ فَدَجَّاءُكُمْ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَتَأْمَنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكَفَرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

171. อะฮ์ลุลกิตาบทั้งหลาย³ จงอย่าปฏิบัติให้
เกินขอบเขต⁴ ในศาสนาของพวกเขา และจง
อย่ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากสิ่งที่เป็
จริงเท่านั้น⁵ แท้จริง อัล-มะซีฮฺ อีซาบุตรของ

يَأْتِيهَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ

¹ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลอัลลอฮ์จะอภัยโทษแก่พวกเขา

² (ก็ไม่เป็นการเดือดร้อนแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใด) ดังกล่าวนี้เป็นข้อความที่ถูกกล่าไว้

³ หมายถึงทั้งพวกยิวและคริสต

⁴ คือขอบเขตที่ศาสนาได้กำหนดไว้ เช่น ทำการอวดตะฮุนไม่มีเวลาประกอบอาชีพ เป็นต้น

⁵ เช่นพูดว่าพระองค์องค์เดียวเท่านั้นที่ควรได้รับการสักการะ ไม่มีภาคใด ๆ แก่พระองค์ และพระองค์
ไม่ทรงมีบุตร

มัรยัม นั้น เป็นเพียงรอซูลของอัลลอฮ์และเป็นเพียงดาร์สของพระองค์ที่ได้ทรงกล่าวมันแก่มัรยัม¹ และเป็นเพียงวิญญาณหนึ่งจากพระองค์² เท่านั้น ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดารอซูลของพระองค์เถิด³ และจงอย่ากล่าวว่สามองค์เลย⁴ จงหยุดยังเสียเถิด มันเป็นสิ่งดี ยิ่งแก่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ควรได้รับการเคารพสักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการที่จะทรงมีพระบุตร⁵ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน นั้นเป็นสิทธิของพระองค์ทั้งสิ้น และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา⁶

172. อัล-มะซีหฺ นั้นจะไม่หียงเป็นอันชาติที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์⁷ และมลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิด

الْقَهَّارَ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٍ مِّنْهُ فَمَاتُوا بِرَأْسِهَا
وَرُسُلِهِ يُقَالُ لَوْلَا ذُنُوبُهُ لَأَنبَتْهُ مِنَتُهُ حَيْرًا
لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ إِنَّ
يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكُنَّ بِاللَّهِ وَكَيلًا ﴿٦٧﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا
لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ

¹ คือทรงกล่าวแก่นางว่า “จงมีบุตรชายคนหนึ่ง” แล้วนางก็ตั้งครรภ์และคลอดมาเป็นชายได้ชื่อว่า อีซา ด้วยเหตุนี้ท่านนะบีอีซา จึงถือว่าเป็นดาร์สของพระองค์

² คือท่านนะบีอีซาเกิดขึ้นจากวิญญาณหนึ่งที่มาจากพระองค์โดยตรง มีไซ่ผ่านชายใด ด้วยเหตุนี้ท่านนะบีอีซาจึงเกิดขึ้นโดยไม่มีบิดา

³ รวมถึงศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

⁴ คืออย่ากล่าวว่อัลลอฮ์ แบ่งภาคออกเป็นสามองค์ คือ พระบิดา พระบุตร และพระจิต โดยที่แต่ละองค์เป็นพระเจ้าโดยสมบูรณ์ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วก็ยังเป็นพระเจ้าองค์เดียว ดังกล่าวนี้เป็นความเข้าใจผิดของคริสตชน

⁵ คือทรงบริสุทธิ์เกินกว่าที่จะถือเอานะบีอีซา เป็นพระบุตรของพระองค์ เพราะพระองค์ไม่ทรงต้องพึ่งพาอาศัยใคร ซึ่งแตกต่างกับมนุษย์ที่จำต้องมีบุตรที่จะได้ช่วยเหลือพ่อแม่ยามชรา

⁶ คือทำหน้าที่คุ้มครองรักษากิจการงานต่าง ๆ ของพวกเขา

⁷ เพราะ อัล-มะซีหฺ อีซา รู้ดีว่าตนเป็นบ่าวของพระองค์ มีไซ่เป็นพระเจ้าหรือพระบุตร ดังที่พวกคริสตเข้าใจ ดังกล่าวนี้เป็นการชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่านะบีอีซานั้น เป็นปุถุชนคนหนึ่งที่เป็นรอซูลของอัลลอฮ์เท่านั้น

(พระองค์) ก็ไม่หยิ่งด้วย และผู้ใดที่ยังต่อกร
ที่จะอวดคะสุ¹ ต่อพระองค์ และยะโสแล้ว
พระองค์ก็จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ยังพระองค์
ทั้งหมด²

173. ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่
ดีงามทั้งหลายนั้น พระองค์จะทรงตอบแทน
พวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขา
และจะทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาด้วย³ จากความ
กรุณาของพระองค์ และส่วนบรรดาผู้ที่หยิ่งและ
ยะโสนั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา ซึ่ง
การลงโทษอันเจ็บแสบ และพวกเขาจะไม่พบผู้
คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขา
อื่นจากอัลลอฮ์

174. มนุษยชาติทั้งหลายแน่นอนได้มีหลักฐาน⁴
จากพระเจ้าของพวกเขาแม้ยังพวกเขาแล้ว และ
เราได้ให้แสงสว่าง⁵ อันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเขา
ด้วย

175. ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และยึดมั่นในพระองค์นั้น พระองค์จะทรงให้
พวกเขาเข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตาและความ
โปรดปรานจากพระองค์ และจะทรงแนะนำ
พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรงไปสู่พระองค์

عَنْ عِبَادَتِهِ. وَنَسْتَكْبِرُ فَسَيَحْشُرُهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ.
وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٤﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ فَدَجَاءَ كُمْ بُرْهَنٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ تَوْرًا مُبِينًا ﴿١٧٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ.
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

¹ คือหึงต่อกรที่จะปฏิบัติในสิ่งที่แสดงถึงการเป็นบ่าวของพระองค์

² คือไม่มีใครที่สามารถหลบหนีไปได้ ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทำการลงโทษพวกเขาให้สาสมกับความ
ยะโสของพวกเขา

³ คือนอกเหนือจากรางวัลที่พวกเขาพึงได้รับตามผลงานของเขา ทั้งนี้เป็นความกรุณาจากพระองค์

⁴ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮุ วะซัลลัม

⁵ หมายถึง อัล-กุรอาน

176. เขาเหล่านั้นจะขอให้เจ้าชี้ขาดปัญหา¹ จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮฺ จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกเจ้าในเรื่องของผู้เสียชีวิตที่ไม่มีบิดาและบุตร คือถ้าชายคนหนึ่งตาย โดยที่เขาไม่มีบุตรแต่มีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว นางจะได้รับครึ่งหนึ่งของมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ และขณะเดียวกันเขาก็จะได้รับมรดกของนาง² หากนางไม่มีบุตร แต่ถ้าปรากฏว่าพี่สาวหรือน้องสาวของเขามีด้วยกันสองคน ทั้งสองนั้นจะได้รับสองในสามจากมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ แต่ถ้าพวกเขาเป็นพี่น้องหลายคนทั้งชายและหญิง สำหรับชายจะได้รับเท่ากับส่วนได้ของหญิงสองคน³ ที่อัลลอฮฺทรงแจกแจงแก่พวกเจ้านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาจะหลงผิด⁴ และอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ
 إِنَّ أُمَّرَأَةً أَهْلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا
 نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيئُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا
 وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ
 وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ
 حِظِّ الْأُنثِيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا
 وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

¹ คือปัญหามรดกของผู้ที่เสียชีวิตโดยไม่มีบิดาและบุตร

² คือรับมรดกของนางทั้งหมด ถ้าหากนางตายโดยไม่มีทั้งบิดาและบุตร

³ คือได้รับสองเท่าของหญิง หรือชายได้รับสองส่วน หญิงได้รับหนึ่งส่วน

⁴ กล่าวคือ เมื่ออัลลอฮฺทรงแจ้งให้พวกเขาทราบแล้ว แน่แน่นอนพวกเขาก็ย่อมไม่หลงผิด อนึ่งคำว่า อันตะฎิลล์ นั้นตกในตำแหน่ง มีพหูลีจญฺลียฺ